

ŠALEŠKI RUDAR

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE VELENJE

27. november 1970 — Leto VI. 23 (129) — Cena 0.30 din. Poština plačana v gotovini

PISMO V SUBOTICO

Poročali smo že, da je delegacija občine in družbeno političnih organizacij Velenja obiskala Subotico in da so člani delavskega sveta iz subotičkega Severja predlagali naj obe občini podpišeta listino o pobratenju.

Pred dnevi pa so predsednik občinske skupščine, Nestl Zgank, predsednik občinske konference SZDL, Milan Sterban in sekretar komiteja občinske konference ZKS, Franc Korun,

poslali v Subotico pismo naslednje vsebine:

»Obisk pri vas nam je ostal v najlepšem spominu in nikdar ne bomo pozabili vašega gostoljubja, prisrčnosti ter odkrite besede pri izmenjavanju izkušenj in mnenj o vseh važnejših problemih, ki nas obojestransko zanimajo in vežejo.

Kljub precejšnji oddaljenosti, ki nas loči, ugotavljamo, da nas združujejo številni skupni interesi in

hotenja. Poleg že ustvarjene ekonomske integracije med Severjem in TGO »Gorenje«, obstajajo zelo široke možnosti podobnega sodelovanja na številnih drugih področjih, kar bomo uresničili, saj se zavedamo, da je to obojestransko koristno. Zlasti po naših zadnjih razgovorih, ki smo jih imeli pri vas v Subotici, smo prepričani, da že lahko pričnemo sodelovati ob konkretnih neresenih vprašanjih in da poskušamo skupno poiskati pravo rešitev.

Prepričani smo, da je pobratenje med obema občinama prava pot za utrjevanje našega prijateljstva. Kot smo se domenili pri vas v Subotici, bo naše prihodnje srečanje v Velenju. O tem sestanku pa vas bo pravočasno obvestili.«

Novi član „družine“ Gorenje

8. decembra bo v Tovarni poljedelskega orodja in livarni na Muti referendum, na katerem bodo zaposleni glasovali o pripojitvi k velenjski Tovarni gospodinj-ske opreme Gorenje.

Zadnjo soboto, 21. novembra, je bila v Tovarni poljedelskega orodja in livarni na Muti seja delavskega sveta tovarne, ki so se je udeležili tudi predstavniki velenjskega Gorenja, med drugim generalni direktor TGO Gorenje Ivan Atelšek in predsednik osrednjega delavskega sveta TGO Gorenje, Ivan Sirše. Na seji so razpravljali o predlogu za pripojitev Tovarne poljedelskega orodja in livarne Muta k TGO Gorenje Velenje. Po predhodnih razpravah, ki so bile v samoupravnih organih in v družbenopolitičnih organizacijah v tovarni, je delavski svet soglasno sklenil, da se 8. 12. 1970 opravi v Tovarni poljedelskega orodja in livarni na Muti referendum o pripojitvi tovarne k velenjskemu Gorenju.

Če bo 8. 12. referendum uspel, bo prišlo do pripojitve s 1. 1. 1971. Tovarna na Muti bi imela v okviru TGO Gorenje Velenje po pripojitvi status samostojne organizacije združenega dela — pravne osebe, organe upravljanja in izvršilne organe pa bodo določali s statutom velenjskega Gorenja. Podrobno organizacije samostojne organizacije združenega dela — pravne osebe bi določili v prvi polovici prihodnjega leta, do marca 1971 pa bi spremenili tudi splošne akte Gorenja. V kolikor referendum v tovarni na Mu-

ti uspe, v kar pa v tem več kot 800-članskem kolektivu ne dvomijo, se bo 10. 12. sešel delavski svet Tovarne poljedelskega orodja in livarne Muta in potrdil odločitev referenduma, dan pozneje pa bo tudi seja centralnega delavskega sveta TGO Gorenje Velenje, na kateri bodo sprejeli sklep, da se k TGO Gorenje Velenje s 1. 1. 1971, seveda če referendum uspe, pripoji Tovarna poljedelskega orodja in livarna Muta.

RAZVOJNI PROGRAM BELIH VOD

Svet krajevne skupnosti Bele vode se je resno oprijel dela pri sprejemanju srednjeročnega programa razvoja Belih vod. Program, ki ga pripravljajo, vsebuje poleg splošnih podatkov še predloge za nadaljnji razvoj in tudi ukrepe za rešitev sedanjega stanja.

Poglavitno mesto v tem programu zavzemajo živinoreja, gozdarstvo in turizem.

TRAJNI EKONOMSKI INTERESI OBEH DELOVNIH ORGANIZACIJ IN CILJI PRIPOJITVE

V dosedanjih razpravah o pripojitvi Tovarne poljedelskega orodja in livarne Muta k TGO Gorenje Velenje so bili še posebej poudarjeni trajni ekonomski interesi obeh delovnih organizacij, in sicer skupno nastopanje na trgu, skupna nabava, prodajna in razvojna služba ter zmanjšanje direktnih stroškov, nadalje racionalnejša in bolj ekonomična proizvodnja ter poslovanje, povečanje produktivnosti dela, neposredno povečanje polizdelkov s finalno proizvodnjo ter, ne nazadnje, povečanje proizvodnje in s tem celotnega dohodka kot tudi dohodka z namenom, da se poveča ekonomičnost poslovanja.

PREDVIDEVANJA ZA RAZVOJ TOVARNE NA MUTI V OKVIRU TGO GORENJE

Na zadnji seji delavskega sveta Tovarne poljedelskega orodja in livarne Muta so člani seznanili podrobneje tudi z dosedanjim razvojem velenjske Tovarne gospodinj-ske opreme Gorenje, pa tudi s predvidevanji za razvoj Mute, če bi bila tudi še vnaprej samostojna, oziroma če se vključi v veliko »družino« Gorenja.

(Dalje na 2. strani)

SOVJETSKI LUNOHOD SE JE SPREHODIL PO LUNI — Avtomatska vsemirska raketa »Luna 17« je ponesla na Luno prvo mesečevo vozilo »Lunohod 1«, ki ga upravljajo z Zemlje. »Lunohod« se po predvidenem programu spreha po Zemljinem spremljevalcu in uspešno opravlja vse predvidene naloge. To je brez dvoma pomemben dosežek sovjetskih znanstvenikov, ki tokrat sodelujejo s Francozi.

Kakšna prispevna stopnja?

Pripravljeni predlogi za višino prispevne stopnje za zdravstveno zavarovanje delavcev v letu 1971.

Predlog statuta nove Skupnosti zdravstvenega zavarovanja delavcev Ravne na Koroškem, ki je še v javni razpravi, med drugim določa, da zavarovanci sami krijejo stroške zavarovanja. Stopnjo prispevka pa samostojno določa skupščina Skupnosti zdravstvenega zavarovanja delavcev Ravne na Koroškem, vendar mora višino prispevne stopnje določiti na osnovi družbenega dogovora z vsemi družbenimi dejavniki v posameznih občinah, posebej pa tudi ob upoštevanju potreb zdravstvenega varstva (pa tudi objektivnih možnosti).

V začetku novembra so se v Velenju sešli predstavniki občinskega sindikalnega sveta, občinske skupščine, skupščine nove Skupnosti zdravstvenega zavarovanja delavcev Ravne na Koroškem in Savinjsko-Saleškega zdravstvenega doma. Govorili so o višini prispevne stopnje za zdravstveno zavarovanje delavcev v letu 1971 in pri tem sklenili, da naj bi Savinjsko-Saleški zdravstveni dom izdelal ovrednoten program obsega zdravstvenega varstva, pri čemer naj bi zlasti upošteval z zakonom predvideni obseg varstva, nadalje nekatere razširjene pravice, podražitev storitev in uslug v letu 1971, povečanje storitev in pa potrebe po razširitvi zdravstvene mreže v Saleški dolini.

Savinjsko-Saleški zdravstveni dom iz Velenja je že ovrednotil program dela za prihodnje leto in ga predložil v razpravo vsem zainteresiranim dejavnikom. V zdravstvenem domu računajo, da se bo v prihodnjem letu obseg storitev povečal za okrog 10%, in sicer zaradi porasta števila zaposlenih in odprtja nekaterih novih speciali-

stičnih ambulant, cene zdravstvenih oz. zobozdravstvenih storitev pa bodo predvidoma večje za 10 oz. 5%.

Nenehno večanje števila prebivalstva in pa nefunkcionalnost obstoječih prostorov sta privedli Savinjsko-Saleški zdravstveni dom do odločitve, da naroči načrte za razširitev zdravstvenega doma, ki naj bi potekala v dveh fazah, za prvo fazo pa bodo, po sedanjih izračunih, rabili okrog 5.300.000 dinarjev, od tega pa bo ob koncu letošnjega leta na voljo blizu 1 milijon dinarjev lastnih sredstev Savinjsko-Saleškega zdravstvenega doma. Preostali potrebni denar pa naj bi, po mnenju zdravstvenih delavcev, zagotovili s povišano prispevno stopnjo za zdravstveno zavarovanje delavcev.

Gotovo je, da se bo morala stopnja prispevka za zdravstveno zavarovanje delavcev v prihodnjem letu zaradi povečanega obsega

in obveznosti zvišati. V Saleški dolini je znašala letos v povprečju prispevna stopnja za zdravstveno zavarovanje v povprečju 6,55%, pri čemer je znašal osnovni prispevek za vse enako 5,20%, dodatni prispevek pa je bil predpisan v povprečju v višini 1,35%.

Upošteva obseg del in pravic bi v letu 1971, ob upoštevanju obstoječe stopnje 6,55%, imeli na velenjskem področju v skladih zdravstvenega zavarovanja delavcev predvidoma 2 milijona dinarjev izgube. Pri stopnji 7,50% (torej pri povečanju od leta 1970 za 0,95%) bi bilo nekaj manj kot 800.000 dinarjev presežka dohodkov nad izdatki, pri prispevni stopnji 8% (za 1,45% več kot letos) pa bi ostalo v blagajni sklada zdravstvenega zavarovanja delavcev za velenjsko področje 2.200.000 dinarjev.

Občinski sindikalni svet Velenje bo pripravil v začetku decembra širše posvetovanje, na katerega bo povabil tudi predstavnike delovnih organizacij, da bi se dogovorili o višini prispevne stopnje za zdravstveno zavarovanje za prihodnje leto.

Šoštanj za dan republike

Ob letošnjem dnevu republike, so v Šoštanju pripravili več prireditev.

Včeraj zvečer je bila v domu Svobode osrednja proslava s kulturnim sporedom. Na tej prireditvi pa je domače prosvetno društvo razvilo društveno zastavo in slavo 50-letnico obstoja.

V prostorih glasbene šole so razstavljene plastike akademskega kiparja Ivana Napotnika. Raz-

stava je posvečena 10. obletnici njegove smrti. Na otvoritvi je o delu in življenju pokojnega umetnika govoril akademski slikar Božidar Jakac.

Danes zvečer, ob 19. uri, bo v domu Svobode izvedlo celjsko gledališče Veroniko Deseniško. V nedeljo pa bo igral v domu Svobode ansambel Mihe Dovžana in vokalni kvintet Gorenjci s pevko Ivanko Kraševac.

SKUPŠČINA OBČINE VELENJE IN DRUŽBENO POLITIČNE ORGANIZACIJE

čestitajo občanom za dan republike — 29. november

OBČINSKI SREDNJEROČNI NAČRT RAZVOJA ŠOLSTVA IN OTROŠKEGA VARSTVA DO LETA 1975

Perspektivni plan razvoja šolstva in otroškega varstva v občini Velenje je sestavljen z namenom, da bi skladno z razvojem gospodarstva razvijali take oblike dela na tem področju, ki bodo v največji meri zadovoljevale potrebe družbene skupnosti v pogledu razvoja vsestranske socialistične osebnosti in v pogledu zagotovitve dobrih kadrov za razvoj gospodarstva.

Šolstvo in otroško varstvo je tisti primarni vir, ki zagotavlja dotok zdrave delovne sile v gospodarstvo, je osnova, ki je garant za hitro rast gospodarstva.

Zavedajoč se, da se že v najranjši mladosti začne oblikovati otrokova osebnost in da je pravzaprav že predšolska doba odločilna za formiranje te osebnosti, je poseben poudarek v tem planu dan razvoju in širjenju mreže varstvenih ustanov s tem, da na varstvo otrok v šolski dobi ne pozabimo.

Celotni program razvoja šolstva in otroškega varstva temelji na pokazateljih, ki izvirajo iz razvoja gospodarstva v Saleški dolini. Ker leto predvideva najbolj intenzivno rast mesta Velenja, je tudi plan orientiran tako, da prikazuje novonastale potrebe v mestu Velenje, čeprav se bodo porajale tudi na širšem območju.

Plan zajema obdobje 1971—1975 in je vsklajen s programom razvoja gospodarstva v občini. Ker ni bilo mogoče dobiti na nekaterih področjih verodostojnih pokazateljev, le-ti temeljijo na dosedanjih izkuš-

njah komisije, ki je plan sestavljala.

DEMOGRAFSKE ZNAČILNOSTI IN SESTAVA PREBIVALSTVA OBČINE VELENJE

Občina Velenje je v povojnem obdobju dosegla hiter gospodarski razvoj. Iz slabo razvitega, pretežno kmetijskega področja, se je razvila v močno industrijsko občino.

Za občino je značilna sorazmerna mlada starostna struktura prebivalstva, kar je po gojeno z močno razvitim gospodarstvom in industrijo, ki večinoma zaposluje mlado delovno silo. Ob popisu prebivalstva leta 1961 je znašala povprečna starost prebivalcev občine Velenje 29 let (v Socialistični republiki Sloveniji 32 let).

Mlada starostna struktura pa narekuje družbeni skupnosti večjo skrb za reševanje in urejanje vseh tistih problemov in nalog, ki zaradi tega nastajajo. Ze samo visok koeficient rodnosti, ki je znašal v občini Velenje v zadnjih letih povprečno 22,7 odstotkov (v SRS 17,7) opozarja, da je treba začeti pospešeno reševati naloge s področja otroškega varstva in osnovnošolskega izobraževanja.

Predvidevanje nalog s področja otroškega varstva in osnovnega šolstva ter usmerjanje njunega nadaljnega razvoja, je važno poznavanje sprememb v starostni strukturi prebivalstva oziroma v kontingentih, ki zajemajo mladino do 18. leta starosti.

Struktura prebivalstva v starostnih kontingentih do 18. leta za občino Velenje v letu 1969

Zivljenjska doba	Število prebivalcev	Delež v %
od 0 do 2 let	1753	17,7
nad 2 do 7 let	2941	29,7
nad 7 do 14 let	3467	35,0
nad 14 do 16 let	862	8,7
nad 16 do 18 let	882	8,9

skupaj od 0 do 18 let 9905 100

Prikazano število prebivalstva zajema tiste kontingente mladih ljudi, ki so pomembni za področja šolstva in otroškega varstva. Iz prikazanih podatkov vidimo, da pomeni skupno število prebivalstva, ki zajema šolstvo in otroško varstvo v občini, v odnosu do skupnega števila prebivalstva v občini 36,6 odstotkov.

Iz omenjenih podatkov lahko s projekcijo v letu 1975 ob

predvidenem skupnem porastu števila prebivalstva in ob upoštevanju, da se odnos v starostni strukturi ne bo bistveno spreminjal, pridemo do predvidenega povečanja števila prebivalstva, ki se vključuje v šolstvo in otroško varstvo.

Predviden porast prebivalstva v občini Velenje po starostnih kontingentih od 0 do 18 let v letu 1975 ob skupnem porastu prebivalstva za 6700 prebivalcev

Zivljenjska doba	Število prebivalcev	Delež v %
od 0 do 2 let	2202	17,7
nad 2 do 7 let	3696	29,7
nad 7 do 14 let	4356	35,0
nad 14 do 16 let	1083	8,7
nad 16 do 18 let	1167	8,9

skupaj od 0 do 18 let 12444 100,

Iz gornje tabele je razvidno, da bo predvideni porast otrok do leta 1975:

1. predšolskih otrok za 1204 več
2. šoloobveznih otrok za 1110 več
3. mladine nad 16 do 18 let za 225 več

Vidimo, da nas čakajo na področju otroškega varstva, osnovnega šolstva in strokovnega šolstva, če hočemo te dejavnosti obdržati vsaj na taki stopnji, kot jih imamo da-

nes, velike naloge. Če hočemo omenjenim dejavnostim dati področje dela v pogledu kvalitete in kvantitete se prav tako večajo zahteve po novem kadru in novih finančnih sredstvih za redno dejavnost.

ROSKO VARSTVO

Otroško varstvo je po svojem bistvu dejavnost, ki odstranjuje prepreke in ustvarja možnosti za nemoten razvoj otroka.

V širokem pomenu besede spada v otroško varstvo dnevno varstvo otrok, zdravstveno varstvo, šolstvo, vse vrste angažiranja otrok v interesnih dejavnostih, stanovanjska gradnja ter tudi celotna kulturna dejavnost, namenjena vzgoji otrok.

Program razvoja otroškega varstva velenjske občine zajema predvsem primarna področja, kot so dnevno varstvo in prehrana otrok. Velike potrebe narekujejo predvsem sistematičen razvoj teh področij.

Od skupnega števila 4694 predšolskih otrok v občini je v organizirano obliko varstva zajetih le 351 otrok ali 7,4 odstotke. Ta podatek nam pove, da sedanje stanje varstvenih zavodov v pogledu prostornih kapacitet in materialnih pogojev še zdaleka ne odgovarja družbenim potrebam. Nujno potrebno bo stremeti za tem, da se v petletnem obdobju zajame v organizirano varstvo vsaj 15 odstotkov predšolskih otrok. To pa pomeni intenzivno izgradnjo novih prostornih kapacitet na tem področju.

Normativi predvidevajo za enega predšolskega otroka 2,5 m² igralnega prostora. Če preračunamo v uvodne podatke o starostni strukturi vidimo, da bo potrebno do leta 1975 zagotoviti otroško varstvo za 884 otrok več kot jih imamo zajetih sedaj. V prostornih kapacitetah pomeni to 1332 m² igralnega prostora več. To pa je velikost treh vzgojno varstvenih zavodov, kakršnega gradimo v Velenju sedaj.

Nujno potrebno bo v naslednjem obdobju pristopiti k preureditvi in širjenju prostornih kapacitet za dnevno varstvo tudi v okoliških krajih, saj tod največkrat srečujemo vzgojno zanemarjene, socialno ogrožene in podhranjene otroke.

Varstva šolskih otrok v oddelkih podaljšanega bivanja na naših osnovnih šolah pravzaprav ne poznamo, čeprav le-ti po izkušnjah šol v Sloveniji veliko doprinesejo k izboljšanju učnega uspeha in pomagajo reševati vzgojno problematiko. Po podatkih že sedaj ostaja brez vsakršnega varstva 554 otrok. Vsaj del teh otrok bo nujno potrebno zajeti v oddelke za podaljšano bivanje, če hočemo, da ne bodo podlegali vplivom ceste in vplivom protisocialističnih dejavnikov, ki z naraščajočo demokracijo vedno bolj dvigajo glave.

Pravilna prehrana otrok je eden izmed najvažnejših problemov, s katerimi se srečuje zaposlena družina. Če hočemo vzgojiti zdrav mladi rod, je v naslednjem obdobju na tem področju nujno potrebno težiti za tem, da zajamemo v šolsko prehrano čim več učencev. Vsaj malico bi morali dobivati vsi učenci v šoli. Podrobno bo potrebno ugotoviti število tistih učencev, ki nimajo doma rednih toplih obrokov in najti način, da se tem otrokom nudijo kosila v šolskih kuhinjah. Ker kuhinje močno bremenijo šole v administrativnem pogledu, bi morali proučiti v omenjenem obdobju možnost ustanovitve centralnega obrata za prehrano otrok.

Dalje prihodnjic

NADALJEVANJE S 1. STRANI

NOV ČLAN »DRUŽINE« GORENJE

Nanizali bi nekaj najbistvenejših podatkov o predvidevanjih za razvoj Mute v okviru TGO Gorenje Velenje. Tovarna poljedelskega orodja in livarne Muta bo letos ustvarila okrog 53 milijonov din bruto dohodka, leta 1975 bi ga, če bi bila še naprej samostojna, okrog 90 milijonov dinarjev, v okviru Gorenja pa ga bo 175 milijonov oz. nad 120 milijonov več kot letos.

Število zaposlenih se bo povečalo od sedanjih 815 na 1.250 v letu 1975, oziroma za skoraj 450. Letos bodo znašali osebni dohodki na Muti v povprečju 1.040 dinarjev na zaposlenega na mesec, prihodnje leto naj bi se gibali okrog 1.300 din, v letu 1972 pa naj bi dosegli povprečni osebni dohodek zaposlenih v velenjskih tovarnah Gorenja.

Za investicije v osnovna sredstva bodo v razdobju 1971—1975 porabili 73 milijonov dinarjev, za investicije v obratna sredstva 17 milijonov din, za družbeni standard pa 18 milijonov dinarjev, pri čemer pa bo lastnih sredstev 12 milijonov, za ostalo pa bo treba zagotoviti posojila.

Med investicijskimi deli je v I. fazi predvidena rekonstrukcija livarne Vuze-nica in ureditev dodatnih zmogljivosti tako, da bo mogoče na leto proizvesti 10.000 ton litine. V II. fazi pa je v načrtu rekonstrukcija čistilnega obrata in uvedba proizvodnje jeklene-ga peska (čistilnega sredstva za metalurge). Istočasno bodo pristopili h gradnji nove livarne za drobne izdelke, in sicer za odlitke do teže 2,5 kg. Predvidena je tudi izgradnja emajlirnice in obratov za dodelavo litine, kar naj bi omogočilo znatno izboljšanje ekonomičnosti poslovanja. Ze prihodnje leto pa bodo začeli z adaptacijo kladivarne, kjer bodo v prihodnje proizvajali kovane plošče za štedilnike Gorenje. Uredili bodo tudi transport ter postavili novo upravno zgradbo. Vzporedno z modernizacijo obstoječih in izgradnjo novih tovarniških objektov bodo zamenjali dotrajano opremo tudi v kladivarni in kladivar-no nasploh modernizirali. TGO Gorenje Velenje ima v načrtu, da obdrži vse dosedanje perspektivne kup-

ce Tovarne poljedelskega orodja in livarne Muta, prizadevala pa si bo, da livarno najpozneje do leta 1973 usposobi tako, da bo lahko krila večino potreb velenjskih tovarn Gorenje po odlitkih.

ZACETEK POVEZOVANJA KOOPERANTSKE INDUSTRIJE Z GORENJEM

Če bo uspel referendum na Muti 8. 12., v kar pa domačini niti najmanj ne dvomijo, se bodo v letu dni pridružile velenjski Tovarni gospodinjske opreme Gorenje tri delovne organizacije, prvi je bil velenjski Chrommetala, sledil je Sever iz Subotice, zdaj pa je na vrsti Tovarna poljedelskega orodja in livarna Muta.

S priključitvijo velenjskega Chrommetala in s pričakovano priključitvijo Tovarne poljedelskega orodja in livarne Muta pa se začneja tudi proces vključevanja večje in pomembnejše kooperantske industrije v veliko »družino« Gorenja. Načrtov za trdnejše in trajnejše povezovanje kooperantske industrije z velenjsko Tovarno gospodinjske opreme Gorenje pa je še več. O tem pa bomo pisali v eni od prihodnjih števil.

Ponekod osebni dohodki niso usklajeni s produktivnostjo

V našem zadnjem komentarju »Izhodišča za srednjeročni razvojni načrt so realna in dosegljiva« je v zadnjem delu — zaradi pomanjkanja prostora — žal izpadel tabeličen pregled gibanja osebnih dohodkov in produktivnosti dela v prvih šestih mesecih leta 1969 in 1970.

Ker ugotavljamo razkorak med rastjo osebnih dohodkov (ti so se v delovnih organizacijah industrije in rudarstva povečali za 6,6 %) in produktivnostjo (ki se je zmanjšala za 1 %), objavljamo tabelični pregled gibanja povprečnih osebnih dohodkov, njihovega povečanja v primerjavi z letom 1969, in pa gibanje produktivnosti.

	Povprečni OD na zaposlenega	Povečanje 1970/1969	Produktivnost dela 1970/1969
Termoelektrarna Soštanj	1.711 din	+ 27 %	+ 5,5 %
Rudnik lignita Velenje	1.324 din	+ 0,5 %	- 7,3 %
TGO Gorenje Velenje	1.251 din	+ 11,7 %	+ 5,3 %
Polypex Soštanj	1.409 din	+ 53,3 %	- 8 %
Lesna Soštanj	1.250 din	+ 14,3 %	+ 2,4 %
Tovarna usnja Soštanj	1.021 din	+ 1,7 %	- 31,3 %
Industrija in rudarstvo	1.301 din	+ 6,6 %	- 1

Podrobnejši komentar k objavljenim podatkom ni potreben. Biti bi morali, kot smo že zadnjič zapisali, spodbuda samoupravnim organom in strokovnim službam ter vodstvom delovnih organizacij, da storijo vse, da se produktivnost dela poveča in da se gibanje osebnih dohodkov (posebej še tam, kjer je to neskladje največje) uskladi z doseženo produktivnostjo dela!

GARAŽE V VELENJU

Zaradi pomanjkanja jeklene pločevine se je dograditev prve »tripleks garažne hiše« v Velenju zakasnila. Dravogrsko IGMP »Monter« bi moralo namestiti streho že v drugi polovici oktobra, vendar z deli še ni začelo, računajo pa, da bo garažna hiša odgrajena do konca novembra.

V Velenju, kjer je blizu 1.500 osebnih avtomobilov, manjka garaž. Zato se je stanovanjska enota Rudnika lignita Velenje odločila, da zgradi ob Prešernovi cesti »tripleks garažno hišo«. Standardni načrt za tovrstni objekt so spremenili, ker bodo garaže v Velenju ogrevane.

Prva »tripleks garažna hiša«, v kateri bo 112 garaž, bo veljala z ureditvijo okolice in ogrevanja vred, okrog 1.400.000 dinarjev. Na stanovanjski enoti velenjskega rudnika lignita so povedali, da bi lahko odprli še precej več garaž, kot pa jih bo v kratkem na voljo. Po prvih izračunih je mogoče pričakovati, da bo treba za najemni-garaže, z ogrevanjem vred, odšteti na mesec okrog 60 dinarjev.

Pripravljeni za zimo

Sveta krajevnih skupnosti Šentflorjan in Bele vode sta se že dogovarjala s komunalno obrtnim centrom Velenje o zimskem vzdrževanju cest. Cesta

skozi Šentflorjan proti Belim vodam je pripravljena za zimske razmere. Posebnost so s svetlečo barvo označeni koli, ki dajejo dovolj varno vožnjo tudi v megli in snegu. Novost pri

ureditvi ceste bodo v letošnji zimi tudi snežne pregrade proti zametom, ki jih skupno pripravljajo z velenjskim komunalnim podjetjem.

ZAKAJ NAPREDNI KMETOVALCI V PAŠKI VASI OPUŠČAJO HMELJ

V vasi je zakokodakalo...

Velika kokošnjaka, ki jih gradita kmetovalca Drofelnik in Ježovnik

To pa je med drugim privedlo nekatere napredne kmetovalce v Paški vasi, da so začeli razmišljati o specializaciji. »Odložili smo se za piščance«, je dejal Franc Drofelnik. »Rudi Ježovnik, Viktor Urleb, Ivan Bizjak, Miha Ažman, Stanko Obu in jaz, bomo zgradili enake hleve in imeli vsak po 4000 nesnic.«

Tako sedaj šest, v glavnem mladih posestnikov, v Paški vasi gradi velike nove kokošnjake, 32 metrov dolge in 12,5 metrov široke.

Vsak hlev bo veljal blizu 220.000 dinarjev, v njih pa bo lahko po 10.000 piščancev v eni izmeni ali 4000 nesnic. Kmetom je kmetijska zadruga Soštanj dala po 100.000 din posojila, vse drugo pa bodo prispevali sami.

Sedaj so se v dogovoru z zadrugo odločili za nesnice. Kmetje dobijo v rejo nesnice, zastoj krmila, za veterinarski nadzor pa skrbi zadruga. Kure nesnice prekrbi Emona in tudi prevoz je njena stvar.

Za redno krmljenje, zbiranje jajc, porabljen vodo in elektriko (ter seveda naložbo v kokošnjak) — plačajo kmetu po sedem par od jajčka. Če pa izračunamo, da bodo pri intenzivni reji nesnice iz šestih kokošnjakov znesle na leto nad 5 milijonov jajc, dobi šest gospodarjev skupaj 350.000 din.

Naložbe v Paški vasi vsekako nekaj obetajo, saj bo samo deset kmetov iz te vasi s specializacijo v kokošnjerejo dalo na leto 5 milijonov jajc in 100.000 kilogramov piščancev.

mačil ne. »Veste, ključ nisi kar v žepu«, je še pristavila. To pa pomeni, da mora gojitelj v kokošnjaku držati red in čistočo in je najbolje nikogar puščati notri, ker se lahko od zunaj prinašajo bolezni.

Miha Letonje je še povedal: »Pogodbo za gojitev piščancev sem sklenil s šoštanjsko kmetijsko zadrugo. Ta skrbi za odvoz in dostavo piščancev, veterinarsko službo in za krmila. Moram povedati, da je zelo skrben, in daje tudi največ nasvetov, veterinar iz Velenja, Ivan Naglič. Drugače pa smo neizkušeni rejci prepričani vsak svoji iznajdljivosti.«

Ustavili smo se sredi vasi pri dveh kokošnjakih, ki jih pravkar gradijo. Tu sta bi-

la Franc Drofelnik in Viktor Urleb, kasneje pa sta se prijetnemu klepetu pridružila še Rudi Ježovnik in predsednik krajevne organizacije SZDL Franc Stefančič. Pripovedovali so o tem kako so prišli na zamisel, da bi zgradili tako velike kokošnjake.

»Žalostno je, vendar moram povedati, da hmelja ne bomo več pridelovali na tolikšnih površinah kot smo ga nekdanj v Paški vasi«, je povedal Rudi Ježovnik. Paška vas je imela 25 ha hmelja, zdaj pa so ga posekali že 6 hektarjev. Posekati pa ga mislijo še nadaljnjih 7 hektarjev. Kmetje pravijo, da so odkupne cene za hmelj prenizke in dohodek majhen.

FRANC STEFANČIČ

MIHA LETONJE

RUDI JEŽOVNIK

VIKTOR URLEP

FRANC DROFELNIK

Srečanje z Rožankovo mamo

To resnično zgodbo je pripovedoval Zorko Kotnik, bivši upravitelj, pionirjem ob slovesnem sprejemu »Kurirčkove pošte« v Šmartnem ob Paki

V začetku decembra leta 1944 so Nemci začeli velik napada na Zgornjo Savinjsko dolino. Mesec dni pred vpadom sem opravljal dolžnost tajnika Rdečega križa za Stajersko. Pisarno smo imeli v bivšem pošt-nem uradu na Ljubnem. Tu nas je bilo devet, vsak pa je bil zadolžen za drugo delo. Nekega dopoldneva vstopijo v pisarno tovariš Luka (Leskošek), Mica Šlandrova in neki poročnik, katerega pa nisem poznal. Tovariš Luka malo pogleda po pisarni in stopi k prvemu z vprašanjem, kaj da dela. Ta mu odgovori, da piše note za partizansko godbo (godbeniki iz revirjev), nato pristopi k drugemu in vse tako do predzadnjega. Vsem naroči, da se morajo drugo jutro javiti v neki bivši gostilni-

na zgornjem koncu trga. Vseh osem so razporedili v brigade. Bili so to bolj mladi ljudje. Končno pristopi k meni in me kar po imenu vpraša, kaj delam. Pripomnil moram, da se kdaj prej nisva videla in ne poznala... Ko mu pokažem osnutek oklica za prebivalstvo Stajerske, ga vzame v roke in prebere. Nato pa mi reče, da se moram drugo jutro ob 8. uri javiti pri njem. Mislim si sam pri sebi, kaj bi naj to pomenilo. Pa ni bilo nič takega, samo težjo dolžnost sem moral prevzeti. Tovariš Luka mi pove, da so me določili, da naj bi jaz prevzel zbiranje hrane za partizanske bolnišnice, ker res dobro poznam ljudi v zgornji Savinjski dolini. To delo sem opravljaj vse do napada Nem-

cev. Se dva dni pred napadom se nam je posrečilo odpraviti iz Ljubnega, kjer je bil zbirni center, v bolnišnico dva voza različne hrane. Naši kmetje so se pri prostovoljni oddaji hrane za naše ranjenec res izkazali. Vsa čast jim!

Teden prej me je poklical glavni šef partizanskih bolnišnic dr. Ziga in mi sporočil, da bom dobil potrdilo, s katerim bom lahko obiskoval bolnišnico, ševeda od prihoda v bolnišnico z zavezanimi očmi. Tu naj bi se prepričal, kako prihaja hrana v bolnišnico. To se ni zgodilo, kajti Nemci so od vseh strani navalili na osvobodeno ozemlje Zgornje Savinjske doline.

Jasno je bilo, da bo treba misliti na to, da nas Nemci ne dobijo v roke. Javil sem se pri predsedniku pokrajinskega odbora za Stajersko in ga vprašal kaj naj naredim. Znajdi se, je bil odgovor. Vse naše enote so se umaknile iz Ljubnega in drugih krajev, bežali pa so tudi naši

ljudje — aktivisti in drugi. Največ jih je bežalo proti Lučam in Podvolovjeku. To je bila žalostna in trnova pot. Marsikateri od njih se ni več vrnil.

Menda je bilo 11. decembra, ko sem iz Ljubnega šel k svoji družini, ki je stanovala v Lačji vasi pri Nazarjih. Ko sem se vračal na Ljubno, so Nemci že streljali s topovi na Radmirje in okolico. Srečno sem prispel na Ljubno. Tu smo se domenili z bivšim poštarjem Marovtom in trgovcem Mirkom Praprotnikom iz Mozirja, da se podamo tudi mi proti Lučam.

Res smo prišli na pol poti, toda zavili smo raje k nekemu kmetu na desni strani Savinje in tam na skednju prenočili. Tu je bilo že več beguncev, med njimi tudi tovarnar Woschnagg iz Soštanja s svojo družino. Mi trije pretehtamo situacijo in kar zjutraj mahujemo na Ljubno, popoldne pa krenemo proti Rastkam. Srečevali so nas partizani in nas opozarjali naj ne gremo v to smer, kajti Nemci se že bližajo od te strani proti Ljubnem. Toda mi smo računali, da je bolje, če se pretolčemo skozi obroč in pri-

demo za hrbet Nemcem, kajti tam bi bila večja verjetnost, da nas ne dobe v pest. Ker pa je tovariš Marovt dobro poznal kmeta Alojzija Ročnika, pd. Jezernika, krenemo na desno proti njegovi kmetiji. Teren je bil precej strm. Tihno gremo drug za drugim zatopljeni v svoje mlakrat pa glasno rečem: »Vraga, na Slovenskem smo vendar mi gospodar...« Zdi se mi da smo potem dosti bolj vedri korakali proti Jezerniku, kamor smo prispeli okrog pol štirih popoldne. Ker je bila gospodinja z otroki in mamo sama doma, smo se kmalu napolili pod Jezer-ske peči. Se prej nam je na mizo postavila kruh in jabolčnik. Tam pa je bil že malo prej neki mož, ki je odložil svoj nahrbtnik na krušno peč, in ta je bil usoden za mlado ženo.

Po našem odhodu — do bre pol ure pozneje — so bili Nemci v hiši. Spraevali so po gospodarju. Zena jim pove, da je odšel po drva. Hišo so preiskali in niso našli nič sumljivega, vendar zagleda neki narednik na peči vojaški nahrbtnik. Ta vpraša ženo, čigav je. Odgovori mu, da je od nekega civilista iz

Ljubnega in da ga je pri odhodu pozabil na peči. Zena je imela na rokah dveletno hčerko. Narednik zgrabi revolver in meni nič, tebi nič ustrelil ženo v srce. Ta pade z otrokom vred na tla in izdihne.

Na srečo smo sredi poti srečali gospodarja. Ta nam zaenkrat pokaže skalo s previsom. Tam smo si za silo uredili bivališče. Blizu je ležalo precej smrekovih vej. Deževalo in snežilo je, zato smo okoli skale postavili te veje, da smo se tako ubranili mokrote in vetra. Toda ponoči so ta prostor že razsvetljevale nemške rakete, znak da so Nemci tudi nad nami.

Ce bi nam gospodar ne bil pokazal tega kraja in se prej vrnil domov, bi Nemci dobili tudi njega. Ko se je po odhodu bližal hiši, je videl da se Nemci odpravljajo v dolino. Ko vidi, da so odšli, se oprezno približa. Stopi v kuhinjo, tedaj mu domači povedo, da so Nemci ustrelili ženo in jo na vozličku odpeljali s seboj na Ljubno.

(Nadaljevanje sledi)

Naši dosežki ☆☆☆ Naši dosežki ☆☆☆ Naši dosežki ☆☆☆ Naši dosežki ☆☆☆

Letošnje leto je za prebivalce Saleške doline še posebej pomembno. Slavimo 25-letnico življenja in ustvarjanja v sodobni domovini in ta jubilej smo počastili še posebej tudi z odločitvijo, da z lastnim denarjem pomagamo naslednjih pet let izgradnji številnih negospodarskih objektov v vsej občini.

Saleška dolina je postala letos eno samo gradbišče. Od Rečice pri Smartnem ob Paki pa do Pake. Vsepovsod gradimo nove objekte, šole, ceste, kanalizacijo, vodovode, vrtce, stanovanja. Ker je praznik republike — 29. november kot nalašč za to, da napravimo bilanco letošnjih dosežkov na negospodarskem področju, smo to tudi storili. Bojimo se, da zaradi obilice del kakšno pridobitev ali akcijo vendarle nismo izpustili. Naj nam bo to že vnaprej oprosteno.

V SMARTNEM OB PAKI so letos nadaljevali z urejanjem kanalizacije, asfaltirali pa so tudi cesto skozi središče kraja do šole. V vasi Gorenje so napeljali vodovod. AMD Smartno ob Paki je nadaljevalo z urejanjem društvenega doma, sicer pa se v kraju pripravljajo na razširitev osnovne šole, zidavo telovadnice ter na ureditev primernejših prostorov za otroško varstvo.

Velik napredek beležijo tudi v SOŠTANJU IN OKOLICI. Omeniti velja ureditev ogrevanja v kopalnem bazenu in začetek urejanja centralnega ogrevanja zgradb v mestu. Šoštanj je letos bogatejši za 40 novih družinskih stanovanj v družbenem sektorju. V mestu so modernizirali in asfaltirali Aškerčevo cesto ter Cesto talcev in uredili pločnike. Nadaljevali so z urejanjem kanalizacije na desnem bregu Šoštanja. V kratkem bodo izročili namenu tudi nadomestno cesto Šoštanj — Pesje, saj je cesta skozi Družmirje že zdavnaj dotrajala in skorajda ne

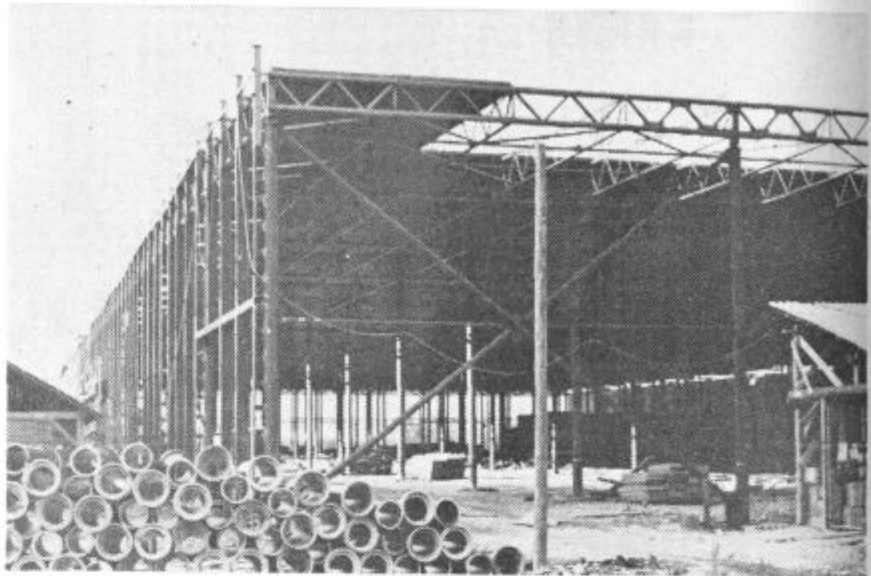
zasluži več tega imena. Modernizirana in asfaltirana je cesta Šoštanj—Ravne, v Ravnah pa zgrajena nova šola. Modernizirana je cesta v Lokovici, zgrajen vodovod iz Škal do Gaberk, prebita pa je tudi cesta Bele vode—Visočki vrh. Tik pred dograditvijo pa je tudi nova koča lovcev iz šoštanske družine Smrekovec nad Belimi vodami.

Tudi VELENJE Z OKOLICO je bilo deležno številnih pridobitev. Naj na prvem mestu omenimo nadaljevanje izgradnje ceste na Graško Goro ter prebitje ceste na Paški Kozjak, nadalje elektrifikacijo Pake, ureditev ceste Cirkovce—Vodemlja, asfaltiranje cestnega odseka Šalek—Bevče, modernizacijo ceste Smartno—Kono, urejanje toplovloda Šoštanj—Velenje, izgradnjo protiležnega rezervoarja v starem Velenju, urejanje vodovodnega in kanalizacijskega omrežja v Pesju, asfaltiranje ceste do pokopališča v Podkrajju, ureditev otroškega igrišča ter skorajšnjo dograditev prve garažne hiše s 112 garažami.

Tik pred dograditvijo je v Velenju tudi pokrit zimski plavalni bazen, začelo se je z gradnjo nove III. osnovne šole, na gradbišču novega vrtca je že bila smrečica, začelo se je z urejanjem garderob za športnike itd.

Bogata je tudi »bera« stanovanjske izgradnje. Rudnik lignita Velenje je na Efenkovi cesti na začetku leta dolehl 30 članom nova stanovanja v stolpičih. V starem Velenju gre h koncu gradnja novih 4 stolpnic, od katerih bodo po dve zasedli člani delovnih kolektivov TGO Gorenje Velenje in Rudnika lignita Velenje. Rudnik pa je začel v starem Velenju še z gradnjo ene stolpnice in enega 10-stanovanjskega stolpiča.

Velenjski lovci pa so v Lokah pod Paškim Kozjakom izročili namenu novo lovsko kočo.

Nova tovarna štedilnikov

ŠTEVILNE GOSPODARSKE INVESTICIJE

Te dni smo med »potepanjem« po Saleški dolini ugotavljali, da skorajda ni delovne organizacije na področju občine Velenje, ki se v tem letu ne bi bila lotila večjih investicijskih del. Ta prizadevanja se bodo odrazila že v prihodnjem letu, in sicer v povečanju novih delovnih mest ter v povečanju realizacije. Nekatere investicije pa so začele vračati denar že letos.

Največja in najzahtevnejša investicija je nedvomno izgradnja nove Termoelektrarne Šoštanj III, moči 275 MW, ki bo veljala okrog 500 milijonov dinarjev. Izgradnja te naše največje termoelektrične enote poteka v okviru planskih predvidevanj in graditelji napovedujejo, da bo nova Termoelektrarna Šoštanj III dograjena do začetka oktobra 1971, ko naj bi začela tudi že poskusno obratovati.

Velenjska Tovarna gospodinjstve opreme Gorenje gradi novo tovarno štedilnikov, ki bo omogočila več kot enkratno povečanje proizvodnje štedilnikov, po katerih je veliko povpraševanje tako doma kot na nekaterih najzahtevnejših zahodnoevropskih tržiščih. TGO Gorenje ureja v Velenju še tovarno za male gospodinjstve aparate ter veliko samopostrežno restavracijo (njene zmogljivosti bodo 5.000 toplih malic, 1.500 kosil in 1.000 večerij), trgovino in prodajalno izdelkov Gorenje ter rezervnih delov. V Nazarjih gre h koncu izgradnja tovarne tehtnic »Gorenje«, medtem ko se TGO Gorenje pripravlja tudi za sofinanciranje izgradnje nove tovarne plastičnih folij v Slovenj Gradcu, ki jo bodo gradili skupaj s tamkajšnjo Tovarno usnja.

Razgibana je bila investicijska dejavnost tudi v okviru Rudnika lignita Velenje. V našem pregledu omenjamo posebej modernizacijo obrata EFE v Šoštanju, v katerem bodo lahko v prihodnje na leto izdelali 45 milijonov enot izoblikovancev, vpeljali pa bodo tudi proizvodnjo suhih malt. Prav zdaj gredo h kraju dela pri razširitvi prostorov za potrebe elektrostrojnega obrata velenjskega Rudnika. Ta investicija bo omogočila občutno povečanje realizacije elektrostrojnega obrata.

Tovarna usnja Šoštanj je gradila novo lužilnico, ki bo omogočila za tretjino večji namok kož (doslej je bilo to ozko grlo) in prav tolikšno povečanje obsega proizvodnje.

Rudarski šolski center Velenje gradi

v industrijski coni v Velenju proizvodno halo, površine 6.000 m². V nove prostore bodo preselili orodjarno ter del serijske proizvodnje kovinske galanterije ter proizvodnje konfekcioniranih žic ter A program za učence 1 letnikov poklicne kovinarske in elektro šole. Novi prostori bodo omogočili še večjo kvaliteto izobraževalnega dela, večja pa bo tudi proizvodnja RSC Velenje.

Lesna industrija LESNA iz Šoštanja bo že v kratkem dogradila, prav tako v industrijski coni v Velenju, novo tovarno kosovnega pohištva. Kot računajo bodo na začetku v dveh izmenah proizvedli okrog 60.000 kućinskih elementov, izdelovali pa bodo tudi televizijske kasete. Prihodnje leto bodo v tej novi tovarni, kot računajo, ustvarili 70 milijonov din realizacije.

Trgovsko podjetje na veliko in malo ERA Velenje je s pomočjo Rudnika lignita Velenje uredilo novo sodobno samopostrežno trgovino z bifejem na začetku Efenkove ceste v Velenju, na Tomšičevi cesti pa je uredilo poslovalnico Sodobne opreme.

Kmetijska zadruga Šoštanj je nadaljevala z urejanjem žičnic v nasadih hmelja, urejala pa je tudi nasade ribeza.

Komunalno obrtni center Velenje je razširil rastlinjak, začel pa je tudi z izgradnjo prepotrebne avtobusne postaje v Velenju, ki bo z zunanjo ureditvijo vred veljala okrog 1.100.000 din, dograjena pa bo v začetku prihodnjega leta.

Kreditna banka Celje — podružnica Velenje je začela ob Prešernovi cesti z gradnjo poslovne stavbe. Vseljiva bo prihodnje leto.

Trgovsko podjetje »Vino« iz Smartnega ob Paki gradi novo polnilnico in skladiščne prostore.

Podjetje »Oljka« iz Smartnega ob Paki je na začetku leta izročilo namenu novo hidrarno, v kateri bodo letno izdelali okrog 18.000 ton hidriranega apna.

Gostinsko podjetje »Paka« iz Velenja je zgradilo ob hotelu Paka avtomatsko 4-stezno kegljišče.

Stanovanjsko podjetje Velenje pa je za tržišče gradilo poslovno-trgovsko stavbo ob Prešernovi cesti. V njej je že prodajalna ljubljanske »Elektrotehne«, v prvem nadstropju bo prodajalna ljubljanske modne konfekcije »Krim«, v drugo nadstropje pa se bo vselil Projektivni biro Velenje.

Nova nadomestna cesta

Proizvodna hala rudarskega šolskega centra

Naši dosežki ☆☆☆ Naši dosežki ☆☆☆ Naši dosežki ☆☆☆

V dveh letih nad 100 000 prostovoljnih delovnih ur

Prebivalci Velenja so lani s prostovoljnimi delovnimi akcijami, prva je bila na vrsta cesta Velenje—Sentilj, posebej pa še z množično udeležbo na akcijah, ponovno manifestirali pripravljenost občanov, da tudi sami pomagajo pri reševanju perečih komunalnih problemov, obenem pa tudi enotnost delovnih ljudi Saleške doline v prizadevanjih za napredek njihovega območja.

V Velenju so se v letu 1969 odločili za akcijo povezovanja in združevanja krajev in občanov, posebej še mesta z okolico. Geslo akcije je resnično simbolično »Mesto — vasi«. Pred leti so namreč vsi prebivalci Saleške doline, tudi okoličani, pomagali urejati mesto — Velenje, zdaj pa naj bi Velenjčani in drugi to pomoč vrnil.

V središču Saleške doline ima prostovoljno delo že tradicijo. V Velenju so se pred leti vrstile številne velike prostovoljne delovne akcije. Velenjčani so si sami zgradili kinodvorano pri jezeru, uredili so športni park in velenjsko jezero, z nesebičnim in izredno napornim delom so žene uredile park, Velenjčani so kopali jarke za toplovod in elektriko, napeljevali vodovod, regulirali Pako, v rekordnem času 21 dni so uredili otroško igrišče itd. To so bile pravzaprav enkratne in nepozabne akcije, ki so — kar zadeva obseg in pomen — močno presegle občinske meje. Vse to, kar v Velenju je, so uredili Velenjčani oz. prebivalci Saleške doline sami. Hkrati z delom pa so se porajali tudi novi odnosi, kar je nedvomno tudi ena od bistvenih pridobitev velenjskih prostovoljnih delovnih akcij.

V Velenju so se v lanskem letu odločili za nadaljevanje akcije združevanja in proizvodnje občanov in krajev. Akcijo »Mesto — vasi« so prebivalci Saleške doline sprejeli z zadovoljstvom, saj se zavedajo, da je potrebno ustvariti večjo povezanost in sodelovanje med občinami ter ne nazadnje odpraviti tudi preobčutne razlike, predvsem kar zadeva komunalno urejenost mesta in komunalno ne-

urejenost okoliških krajev — vasi. V Velenju prevladuje prepričanje, da so v preteklosti vsi skupaj preradi pozabljali na okoliške kraje in tamkajšnje ljudi, in to ne samo kar zadeva reševanje komunalnih problemov, pač pa tudi glede urejanja drugih vprašanj. V Velenju si torej prizadevajo, da bi bilo življenje prav vsem občanom, tistim, ki živijo v mestih, kot onim, ki živijo v najbolj oddaljenih vaseh, jutri lepše. Prizadevanja torej niso le prazna besedičenja, pač pa sledijo besedam tudi dejanja.

V akciji »Mesto — vasi« so prišli prvi na vrsto prebivalci krajevne skupnosti Sentilj. Sami so se odločili, da morajo storiti vse, da bo njihovo področje hitreje napredovalo. Obnovili so električno omrežje, postavili so nov transformator, prispevali so drogove za daljnovod, kopali jame, čistili traso in postavljali drogove. Uredili so tudi vodovod. Njihova največja želja pa je bila cesta. No, in lansko leto se jim je naposled uresničila tudi želja. Pri urejanju ceste Velenje—Sentilj, prvi akciji »Mesto — vasi« so prebivalci Velenja, Sentilja in drugih vasi opravili nad 40.000 prostovoljnih delovnih ur, za modernizacijo ceste pa so Sentiljčani prispevali okrog 70.000 dinarjev, s prostovoljnim delom pa so uredili tudi okolico nove šole. Sentilju so že lani sledili novi kraji. Pri modernizaciji in urejanju cest Velenjsko jezero—Hrastovec in Velenje—Skale so opravili 20.000 prostovoljnih delovnih ur, občani pa so prispevali 80.000 dinarjev za ureditev cest. Sicer pa so v lanskem letu s prostovoljnim delom in s prispevki občanov uredili še vodovod v Hrastovcu, prebili so cesto na Graško goro, asfaltirali ceste v Smartnem ob Paki in Rečici, razširili in nasuli cesto Salek—Bevče ter z okrog 5.000 prostovoljnimi delovnimi urami uredili cesto med Konovim in Sembricom, kjer dotlej cestne povezave sploh ni bilo...

Z akcijo »Mesto — vasi« v Saleški dolini nadaljujejo. Pri širjenju in modernizaciji ceste od Soštanja do partizanske vasice Ravne so domačini in Soštanjčani opravili 10.000 prostovoljnih delovnih ur, prispevali pa tudi 150.000 dinarjev, da ne omenjamo še posebej skoraj 3.000 prostovoljnih ur, ki so jih opravili Ravenčani pri urejanju okolice nove šole. Prebivalci Lokovice so urejali cesto, prebita je bila cesta na Paški Kozjak, prebivalci Belih vod in okoliških vasi so prispevali 60.000 dinarjev za ureditev ceste Bele vode—Visočki vrh, opravili pa so tudi več kot 1.000 prostovoljnih delovnih ur. Nadalje so prebivalci Gaberk, Skal in Družmirja izkopali jarke za nad 4 km dolg vodovod iz Skal do Gaberk, v Paki so s prostovoljnim delom in prispevki občanov v denarju in lesu napeljali elektriko v zadnje hiše v Saleški dolini, kjer te »dobre« še niso bili deležni. Prebivalci Vodomej in Cirkovec so urejali cesto. Lahko pa bi še naštevali številne prostovoljne delovne akcije prebivalcev Saleške doline in prispevkov občanov za to, da bi bilo življenje v prihodnje boljše in prijetnejše. Občani prihajajo namreč vse bolj do spoznanja, da je mogoče večje probleme reševati le s skupnimi akcijami ter ob enotni politiki...

Urejene in modernizirane ceste, te, ki so že zgrajene, pa tudi tiste, ki so še v načrtu, nedvomno predstavljajo za posamezna območja v Saleški dolini »okno v svet«. Napredek bo prihajal v te kraje precej hitreje, kot je doslej. Vseh pridobitev pa si v tem trenutku niti ne moremo predstavljati. Vemo lahko le, da bodo čez dve oz. najpozneje tri leta urejene ali pa modernizirane ceste do zadnjega zaselka v Saleški dolini. To je zdaj dejstvo.

Nekateri so sicer menili, da je prostovoljno delo za sedanj čas že preživelo. Najboljši odgovor na to je nad 100.000 prostovoljnih delovnih ur, ki so jih lani in letos opravili prebivalci Saleške doline, in več deset milijonov starih dinarjev, ki so jih prispevali občani — mimo krajevnega samoprispevka — za ureditev posameznih perečih komunalnih in drugih problemov. Seveda pa uspešnosti akcij ni mogoče »meriti« oziroma »ceniti« samo z izkopanimi kubiki zemlje, metri urejenih cest in podobnim, pač pa tudi po razpoloženju. Ljudje preživijo del prostega časa v naravi, hkrati pa se ob delu in pogovoru utrjuje vezi med rudarjem, delavcem iz tovarne, gospodinjo, upokojenecem in ne nazadnje tudi učencem osnovne šole. Tudi ti so se, v presenetljivo velikem številu, vključili v velenjsko akcijo »Mesto — vasi«.

V Velenju vedo da je ena izmed nalog, ki še posebej izstonaajo zadnje čase, pospeševanje razvoja okoliških krajev. Pobuda za to mora priti iz mesta, iz Velenja. In urejanje cest ter številna druga dela so le ena od oblik pobud oz. pomoči. V Velenju pa si še posebej želijo ustvariti trdno vez med mestom in vasio. Želijo, da bi kaj kmalu čutili napredek v slehernem zaselku velenjske občine. Urejene ceste nedvomno odpirajo napredu pot...

Ob pomoči in sodelovanju občanov zadnji dve leti Saleška dolina spet hitreje spreminja svojo podobo.

IZ ORGANIZACIJ ZVEZE MLADINE

KDAJ PROSTOR ZA DRUŠTVENO DEJAVNOST GIMNAZIJEV?

Na konferenci aktiva Zveze mladine Slovenije na velenjski gimnaziji so predvsem govorili o mladinskih urah. Te so na gimnaziji že nekaj časa, vendar vsebinsko doslej niso bile vedno najboljše pripravljene. Mnogi so se vpraševali, če so take mladinske ure, kot so, sploh še potrebne. Dijaki so pripravljali referate, zanimanja za njihovo delo pa je bilo bolj malo. Na konferenci so se, kar je nedvomno razveseljivo, dogovorili, da bodo poslej bolj sodelovali pri oblikovanju mladinskih ur tudi profesorji, k sodelovanju pa bodo povabili vidne predstavnike gospodarskega, javnega in kulturnega življenja iz Saleške doline.

Mladi iz velenjske gimnazije pa so na zadnji konferenci spregovorili tudi o problemu, ki jih tare že dalj časa. Ugotavljajo, da je v razne izvenšolske dejavnosti vključena le dobra tretjina vseh dijakov in dijakinj. Prevladuje mnenje, da morajo postati aktivnejši v prihodnje tudi drugi. Vprašanje pa je, kako bo to mogoče doseči, saj gimnaziji še zdaj nimajo lastnega prostora za društveno dejavnost.

Na konferenci aktiva ZM na velenjski gimnaziji so med drugim razpravljali še o šolski samoupravi. Ugotovili so, da je delo razrednih skupnosti v zadnjem času bolj zaživelo, treba pa bo treba oživeti še delo šolske skupnosti.

PRIZNANJE KRAJEVNE SKUPNOSTI MLADIM V GABERKAH

Po podatkih, ki so jih zbrali na predsedstvu Občinske konference Zveze mladine Velenje, je aktiv ZMS Gaberke najboljši vasiški aktiv ZMS v Saleški dolini v tem letu. V zadnjem času so uspeli mladi v Gaberkah razgibati kulturno prosvetno in športno življenje v kraju, udeležili pa so se tudi prostovoljnih delovnih akcij, tako v Gaberkah (pri posipanju ceste in kopanju jarkov za vodovod) ter v Ravnah (pri urejanju ceste). Mladi v Gaberkah so pripravili letos tudi dvojce večjih športnih srečanj v malem nogometu, šahu, namiznem tenisu in streljanju. V okviru aktiva ZMS Gaberke so nedavno tega ustanovili tudi sekcije za namizni tenis (ki tekmuje v okviru Savinjsko—Saleške namiznoteniške lige) in košarkarski klub. Mladi iz Gaberk pa se že zdaj vneto pripravljajo na veliko delovno akcijo v letu 1971 pri urejanju cest na njihovem področju.

Na zadnji konferenci aktiva ZMS Gaberke je predsednik krajevne skupnosti izročil mladim v znak priznanja za njihovo uspešno društveno delo in za sodelovanje v prostovoljnih delovnih akcijah, sicer skromno, toda praktično darilo — novo mizo za namizni tenis. Mladi so bili nad takšno pozornostjo in priznanjem krajevne skupnosti prijetno presenečeni.

Prostovoljci na delu

PO OBISKU PREDSEDNIKA REPUBLIŠKEGA SVETA ZVEZE SINDIKATOV SLOVENIJE, TONETA KROPUŠKA, V VELENJU

Slovenski sindikati in stabilizacijski ukrepi

Poročali smo že, da je obiskal Velenje predsednik Republiškega sveta Zveze sindikatov Slovenije, Tone Kropušek. Obiskal je rudarje v jami Preloge, pozneje se je sešel s sindikalnim in družbeno-političnim aktivom velenjskega Rudnika lignita, udeležil pa se je tudi razširjene seje predsedstva Občinskega sindikalnega sveta Velenje, na kateri so govorili o akcijah sindikatov v zvezi s sklepi I. seje Konference ZKJ in stabilizacijskim programom ter o stališčih sindikatov v tej zvezi.

RAZGOVOR O PROBLEMIH IN NACRTIH VELENJSKIH RUDARJEV

Srečanje sindikalnega in družbenopolitičnega aktiva velenjskega Rudnika lignita s Tonetom Kropuškom je začel Rudi Kortnik, predsednik sindikalne organizacije velenjskih rudarjev. Zatem pa sta direktor rudnika, inž. Ludvik Mali in njegov pomočnik Tone Močilnik, seznanila predsednika slovenskih sindikatov z gibanjem proizvodnje v letošnjem letu ter z načrti za leto 1971 ter za razdobje do leta 1975.

Toneta Kropuška je v razgovoru predvsem zanimalo, kako so v velenjskem rudniku načrtovali prihodnji razvoj spričo pomanjkanja delovne sile. Predstavniki rudnika so povedali, da računajo predvsem na nadaljnjo modernizacijo in avtomatizacijo proizvodnje, seveda pa se zavedajo, da bo treba v prihodnjem letu ter z načrti za leto 1971 in za razdobje do leta 1975. Tone Kropušek je poudaril, da je presenečen nad razmišljanjem velenjskih rudarjev, kar zadeva nadaljnji razvoj. Začrtali so si jasno perspektivo, so pa tudi vsi objektivni pogoji, da predvidevanja dosežejo. Ob tem se je zavzel za kar najtesnejšo povezanost rudnika z velikimi odjemalci lignita, kot na primer s šoštanjško Termoelektrarno. Predsednik slovenskih sindikatov pa je tudi menil, da se bo treba v Sloveniji čimprej dogovoriti o dolgoročnem konceptu razvoja slovenskega gospodarstva in v tej zvezi tudi o dolgoročnem razvoju energetike, saj si v tej panogi kakršnih koli nihanj ne smemo privoščiti. Nujna je tudi dolgoročna razvojna koncepcija rudarstva v Slove-

niji, saj je treba rudarstvo postaviti na trdne noge ob vseh investicijskih odločitvah. V ceni energije pa je treba upoštevati, oz. v cenno vkalkulirati, sposobnost za lastno reproductivno sposobnost energetike.

Ker manjka koncept, kako kriti primanjkljaj po električni energiji v Sloveniji v prihodnjih letih, bi morali čimprej izoblikovati dolgoročni koncept politike energetike v Sloveniji, v tej zvezi pa bi morali po besedah Toneta Kropuška, določiti mesto obema slovenskima perspektivnima bazenom — Velenju in zasavskim Revirjem — mesto v nacionalni ekonomski politiki, in to skupaj z energetiko.

CIMPREJ SE VRNIMO NA TIRNICE GOSPODARSKO-DRUŽBENE REFORME

Na razširjeni seji predsedstva velenjskega Občinskega sindikalnega sveta pa je predsednik slovenskih sindikatov, Tone Kropušek, obširneje spregovoril o nalogah po seji Konference ZK Jugoslavije. Predvsem je naglasil, da predstavljajo stališča in sklepi I. seje Konference Zveze komunistov Jugoslavije solidno osnovo za konkretno ukrepanje za zaustavitev neustreznih gibanj v gospodarstvu in za vračanje na tirnice gospodarsko-družbene reforme, za katero smo se odločili 1965. leta. Sindikati odločno podpirajo stabilizacijsko politiko Zveznega izvršnega sveta, enotni pa so tudi glede stališča, da je treba stabilizaciji v naslednjem razdobju podrediti vse ukrepe in ekonomsko politiko. Po besedah Toneta Kropuška mora postati leto 1971 leto stabilizacije, stabilizaciji pa moramo podrediti stopnjo rasti gospodarstva in raznorazne oblike potrošnje spraviti v okviru realnih možnosti. Stopnja rasti gospodarstva bo morala biti na vsak način nižja kot zadnja leta, manjša pa tudi stopnja zaposlovanja. S tem se bo treba sprijazniti. Le na ta način bo namreč mogoče doseči eno od osnovnih nalog, a to je, zagotoviti več manevrskega prostora delovnim organizacijam v materialnem smislu, se pravi, da bi postavili delovne organizacije resnično v vlogo osnovnega nosilca razširjene reprodukcije.

Osnovna politična nevarnost v sedanjem razdobju je, da ne bi morda prevladovali razni linearni ukrepi, ki bi obstoječe stanje in ukrepe samo zamrzili. Mi vsi skupaj pa si želimo, da bi odnose odločno spremenili. Diferenciran pristop k razreševanju pereče problematike pa bo mogoče le ob maksimalni osvoboditvi zveze vseh tistih obveznosti, pa tudi pravic, ki jih je mogoče prenesti na republiko. Ukrepi, ki jih je sprejel Zvezni izvršni svet ob kon-

cu oktobra, so le začasni in v veljavi toliko časa, da pripravimo dolgoročneje ukrepe. Sindikati se bodo upirali vsem poskusom, kot je povedal Tone Kropušek, da bi te začasne ukrepe odpravili, še predno bi začeli delovati drugi, dolgoročneji ukrepi. Procesa stabilizacije namreč ne kaže končati še predno smo ga pravzaprav začeli in ko se razmere niti še niso zaostriale.

Po besedah Toneta Kropuška so bili slovenski sindikati proti zamrznitvi osebnih dohodkov (uradnih predlogov o tem sicer ni bilo), in to iz enostavnega razloga, ker bi s tem odvzeli delovnim organizacijam še tisto malo samouprave, kolikor jo je ostalo. Zamrznili pa bi tudi socialne razlike in odpravili stimulativen faktor nagradovanja, ki pa je za uresničitev stabilizacijskih ukrepov potreben. V sindikatih razmišljajo tudi o tem, da bi v bodočo ekonomsko politiko, morda pa že v stabilizacijske ukrepe, morali vgraditi tudi nekaj elementov umiritve tržišča osnovnih življenjskih artiklov. Obstaja bojazen, da postane to tržišče nemirno brž, ko pride do »odmrznjenjaca«. Elementi blažive socialne diferenciacije, ki bi jih premisljeno vgradili v naš sistem socialistične demokracije, na noben način ne bi mogli negirati načela delitve po delu. Sicer pa je po besedah predsednika slovenskih sindikatov v sedanjem trenutku za sindikate važno, da se zaščiti življenjski standard. Vztrajali bodo na tem, da se standard ne sme zmanjšati!

Ena od pomembnih nalog je tudi »uokviritev« potrošnje v realne možnosti. Treba bo diferencirano pristopiti k zmanjšanju nerealne potrošnje, tako osebne, ki pa ne sme biti prva oz. najprej na »udaru«, kot družbene, ki jo je treba vskladiti z možnostmi, in nazadnje tudi investicijske, ki jo je treba zmanjšati tako po obsegu kot tudi prestrukturirati. Ničesar v tej zvezi ne bi smelo biti nedotakljivo in nesprejemljivo, pač pa bi morali vsa dejanja podrediti politiki stabilizacije, ob upoštevanju realnega dejstva, da bo moral pač vsakdo nekaj žrtvovati za stabilizacijo.

Vsi stabilizacijski ukrepi morajo biti podrejeni osnovnemu cilju — povečanju manevrskega prostora delovnih organizacij, to je povečanju materialne baze, da postane gospodarstvo resnično nosilec razširjene reprodukcije, to pa istočasno pomeni, da ne smemo vršiti razširjene reprodukcije z inflacijo in z drugimi ukrepi, ki odujajo sredstva delovnih organizacij, istočasno pa uresničiti politično že dogovorjeno stališče, da se kratkoročni bančni krediti delovnih organizacij spremenijo v trajna obratna sredstva. Treba je torej začeti bitko za dejansko uveljavitev reprodukcijske sposobnosti delovnih organizacij, to je za osnovne pogoje samoupravljanja v delovnih organizacijah. Zdaj večkrat v nekaterih delovnih organizacijah niso mogli samoupravno odločiti o reprodukcijskih vlaganjih oz. o tekoči proizvodnji, ker so bili odvisni od bančnih sredstev. Stopnja rasti gospodarstva mora biti v prihodnje nujna in logična posledica reprodukcijske sposobnosti gospodarstva samega. Spremeniti pa je treba v tem okviru tudi strukturo investicij: gospodarstvo samo ne bi smelo graditi v prihodnje zgolj nove velike gigante, pač pa nameniti več denarja predvsem za modernizacijo že obstoječih zmogljivosti. Gospodarstvo samo se mora prestrukturirati, pri čemer mora prevladovati logika ekonomske zakonitosti.

Tone Kropušek je na zadnji razširjeni seji predsedstva OSS Velenje govoril še o odnosu sindikatov do izgub v gospodarstvu, pri čemer je naglasil, da je treba začeti odločno bitko za odpravo izgub in za odpravo stalnih žarišč socialnih in političnih konfliktov, osnovni nosilec sanacije pa morajo postati delovne organizacije same skupaj s skladi skupnih rezerv gospodarskih organizacij in z bankami. Predsednik slovenskih sindikatov je govoril tudi o usmerjanju delitve dohodka in naglasil nujnost sprejema ustreznega republiškega zakona. Z njim bi morali, če že drugega ne, določiti postopek obveznega samoupravnega dogovarjanja in naložiti nujnost tega dogovarjanja.

V prihodnje moramo, kot je še posebej naglasil Tone Kropušek, imeti pred očmi, kaj zmoremo, ne pa, kaj nam je potrebno. Nas jugoslovanski dinar pa moramo spraviti na čvrste noge z internimi ukrepi.

SODELOVANJE GORENJE — »POLAR«

ENA OD OBLIK NADALJNJE KREPITVE JUGOSLOVANSKO-POLJSKEGA GOSPODARSKEGA SODELOVANJA

Velenjska Tovarna gospodinjstva opreme Gorenje se letošnje leto vse bolj uveljavlja na tujih tržiščih. Pri tem je posebej razveseljuje, da vselej ne gre zgolj za prodajo izdelkov — štedilnikov, pralnih strojev, hladilnikov, peči na olje in televizijskih sprejemnikov, pač pa gre v svet tudi »organizacija in tehnologija«, ki so jo vpeljali v TGO Gorenje Velenje.

V našem listu smo že poročali, da je pred nedavnim velenjska Tovarna gospodinjstva opreme Gorenje sklenila petletno pogodbo o kooperacijskem sodelovanju z madžarsko tovarno IMI, ki med drugim določa, da bo velenjsko Gorenje sodelovalo pri proizvodnji strojev za gospodinjstva in elektromotorjev tudi na Madžarskem. Vrednost blagovne menjave pa je bila za naslednjih pet let določena na 27 milijonov dolarjev. Ze ob podpisu pogodbe, posebej pa še med obiskom državno-gospodarske delegacije ljudske republike Madžarske v Velenju, pa je bilo poudarjeno, da so dane vse možnosti, da se obseg in vrednost blagovne menjave že v prvem petletnem razdobju povečata precej nad določeno vsoto.

GORENJE BO SODELOVALO PRI UVAJANJU IN SIRJENJU PROIZVODNJE GOSPODINJSKIH STROJEV TUDI NA POLJSKEM

V okviru prizadevanj, da se okrepi gospodarsko sodelovanje med Jugoslavijo in Poljsko, o čemer je bilo še posebej govora na XI. zasedanju jugoslovansko-poljskega komiteja za gospodarsko in znanstveno tehnično sodelovanje decembra 1969. leta, so začeli na Poljskem preučevati možnosti, da bi jugoslovanske tovarne pomagale na Poljskem pri uvajanju in širjenju proizvodnje gospodinjstev. Združenje

industrije »Prema« je po obširnih predhodnih raziskavah jugoslovanskih proizvajalcev izbralo prav velenjsko »Gorenje« za partnerja poljski tovarni »Polar« iz Wrocława, ki je na Poljskem začela s proizvodnjo strojev in opreme za gospodinjstva.

NEKAJ POGLATIVNIH PODATKOV O POLJSKEM ZDRUŽENJU »PREMA«

V okviru združenja precizne industrije »Prema« je na Poljskem nad 20 tovarn, ki zaposlujejo 52.000 delavcev, na leto pa ustvarijo proizvodnjo v vrednosti okrog 600 milijonov dolarjev. Kot je povedal pomočnik generalnega direktorja TGO Gorenje Velenje, Oskar Pistor, izdelujejo v tovarnah, ki so v združenju »Prema« gospodinjstvo opremo, elektromotorje, kroglične ležaje, kolesa, galove verige, kompresorje za hladilnike, pa pisarniško in športno opremo itd.

Tovarna »POLAR« iz Wrocława na Odri, s katero bo sodelovala TGO Gorenje Velenje, pa zaposluje okrog 3.300 delavcev, izdeluje pa za zdaj hladilnike, in sicer po stari tehnologiji. Poljaki si zdaj želijo, da bi s pomočjo velenjskega Gorenje uvedli pri proizvodnji hladilnikov naj sodobnejšo tehnologijo, zlasti pa še vpeljali poliuretansko izolacijo.

POGODBA O SODELOVANJU TGO GORENJE VELENJE — ZDRUŽENJE »PREMA« PRIPRAVLJENA ZA PODPIS

Po besedah generalnega direktorja, inž. Romana Mielocha, si združenje precizne industrije »Prema« s Poljske že nekaj zadnjih let sem prizadeva, da bi razvilo industrijo za proizvodnjo strojev za gospodinjstva. Zato so tudi veseli spričo pripravljenosti velenjske Tovarne gospo-

dinjske opreme Gorenje, da jim bo pomagala pri nadaljnjih prizadevanjih. Osnova za sodelovanje predstavlja možnost sodelovanja pri razvoju proizvodnje izdelkov za gospodinjstva (strojev in opreme), in to na osnovi specializacije proizvodnje, tako v velenjskem Gorenju, kot v tovarnah združenja »Prema« na Poljskem, kot skupnega pokrivanja potreb, kar bo nedvomno omogočilo obema partnerjema tudi dosego ugodnejših ekonomskih rezultatov.

»Visoka kvaliteta in splošna priznanja, ki so jih bili deležni izdelki velenjske tovarne Gorenje so, in bodo za nas jamstvo, da bodo skupno izdelani stroji in oprema zmeraj našli kupce, tako v Jugoslaviji in na Poljskem, kot na tretjih tržiščih«, meni inž. Roman Mieloch.

Pogodba med velenjskim Gorenjem in poljskim združenjem »Prema« za sodelovanje pri uvajanju in širjenju proizvodnje strojev in opreme za gospodinjstva na Poljskem bo kmalu podpisana.

Po doslej izoblikovanih stališčih bo to sodelovanje temeljilo pri vpeljavanju proizvodnje pralnih strojev, pri čemer je že dogovorjeno vse za začetek proizvodnje pralnega stroja Gorenje 663 BIO na Poljskem, na delitvi proizvodnje oz. proizvodnje sestavnih delov in elementov za stroje in opremo, nadalje na nudenju tehnične pomoči in druge pomoči, in končno tudi na pomoči pri preusmeritvi tehnologije proizvodnje hladilnikov v tovarni »Polar« na Poljskem. Sicer pa bodo strokovnjaki TGO Gorenje Velenje na posebno željo poljskih partnerjev izdelali tudi tehnološke načrte in rešitve za proizvodnjo pralnih strojev in hladilnikov na Poljskem. Seveda pa obstajajo realne možnosti, da velenjska TGO Gorenje naveže tesnejše stike tudi z drugimi tovarnimi v okviru združenja »Polar« na Poljskem.

VREDNOST BLAGOVNE MENJAVE — 26 MILIJONOV DOLARJEV

Te dni se mudijo v Velenju predstavniki poljskega združenja precizne industrije »Prema«, da bi s predstavniki TGO Gorenje pripravili dokončno besedilo pogodbe, o čemer so se dogovorili že s sporazumom, ki je bil podpisan 29. oktobra letos. Do podpisa glavne pogodbe med TGO Gorenje Velenje in poljskim združenjem »Prema« bo prišlo, kot je povedal pomočnik generalnega direktorja TGO Gorenje, Oskar Pistor, prihodnji mesec, to je decembra 1970. Pogodba bo, kot je domnjenjeno, podpisana za razdobje petih let, obsegala pa bo blagovno menjavo v vrednosti 26 milijonov dolarjev, obojestransko torej kar 52 milijonov dolarjev.

Podpis pogodbe bo predstavljal novo, sila pomembno, mednarodno uveljavitev velenjske TGO Gorenje, pa tudi njenih strokovnjakov.

RUDARSKI SOLSKI CENTER VELENJE

je odprl na Paškem Kozjaku peskokop, v katerem si lahko prisrskbite kvalitetni pesek.

Cenik za pesek je naslednji:

● Za gospodarske organizacije, ki so pri nakupu peska oproščene prometnega davka stane 1 m³ 27 din, če ga naklada prodajalec. Če naročnik sam naklada, stane 1 m³ 24 din.

● Za privatnike, ki pri nakupu peska niso oproščeni zveznega prometnega davka stane 1 m³, če naklada prodajalec 33 din in 29,5 din, če naročnik naklada pesek sam. V to ceno je vračunano 21,5 odstotka prometnega davka.

Naročila za pesek oddajte v prodajni službi na starem jašku (bivša direkcija RLV). Privatniki plačajo račun vnaprej in dobijo pesek po priloženem potrdilu o vplačilu.

Dostop v peskokop je pri odcepu iz glavne ceste v Paki, pri kmetu Sovineku.

Se priporočamo.

Prodajna služba RSC Velenje

Predlog srednjeročnega programa telesne kulture v občini Velenje

DRUŽBENO POLITICNE SKUPNOSTI IN TELESNA KULTURA

Temeljna družbeno politična skupnost — občina je po ustavi osnovni nosilec razvoja telesne kulture in je dolžna ustvarjati pogoje za dejavnost in njen razvoj. Da bi te naloge učinkovitejšje uresničevala mora:

— zagotoviti zadostne in stabilne vires financiranja iz proračuna in drugih virov na osnovi samoupravnega dogovora občanov;

— podpirati iniciativo posameznikov in telesnovzgojnih organizacij;

— graditi in vzdrževati objekte za telesno kulturo;

— podpirati občinsko zvezo za telesno kulturo pri njenih prizadevanjih za izboljšanje stanja na področju telesne kulture v naši občini.

VLOGA ŠOLE V TELESNI KULTURI

Telesna vzgoja v vzgojno varstvenih ustanovah, predvsem pa v šolah je najpomembnejše organizirano in sistematično vodeno področje telesne kulture. Od kvalitete telesne vzgoje v šolah je odvisen nadaljnji razvoj telesne kulture v občini.

Zato je potrebno šolam omogočiti boljše materialne in delovne pogoje. Dosedanji odnos do teh potreb pa je bil dokaj neodgovoren, saj je še vrsta šol brez telovadnic in drugih vadbenih prostorov. Ob vse večjem razmahu šolskih športnih društev pa postajajo šole osnovni nosilci telesne vzgoje mladih. Za uspešnejše delo bi bilo potrebno zagotoviti:

— telovadnice in igrišča pri vseh šolah;

— stalen in ustrezen vir financiranja šolske telesne vzgoje in SSD;

— povečati število ur telesne vzgoje na šoli (3 ure in izbirni program);

— nastaviti večje število telesnovzgojnih pedagogov;

— uvesti šole v naravi za 5. in 6. razred (smučarske šole);

— uvesti obvezno plavanje na osnovni šoli;

— izdelati ustrezen program SSD v občini in tesnejšo povezavo SSD s klubi in športnimi organizacijami.

VLOGA DRUŽBENIH ORGANIZACIJ ZA TELESNO KULTURO

Družbene organizacije za telesno kulturo v občini Ve-

lenje združujejo občane v treh društvih, šestih klubih in sedmih šolskih športnih društvih. Bistvenega povečanja osnovnih organizacij v razdobju 1971—1975 ni pričakovati. Zavzemati pa se bo treba, da bodo društva in klubi povečali število članstva. Delo nekaterih društev in klubov je v organizacijskem smislu zelo šibko. Na neurejene razmere pa nedvomno vpliva skromna finančna sredstva, pomanjkanje objektov in strokovnjakov za posamezna področja telesne kulture in športa.

V prihodnje naj bi se uveljavila prioritarna lestvica vrednotenja posameznih športnih panog.

I. skupina — plavanje, smučanje, atletika, roket, košarka;

II. skupina — nogomet, kotalkanje, drsanje, judo, karate, dviganje uteži, gimnastika, kegljanje, odbojka, namizni tenis, športni ples;

III. skupina — planinstvo, taborništvo, počitniška zveza, streljanje, šah.

Kvaliteten šport naj se razvija na osnovi množičnosti, materialnih možnosti in ob združevanju posameznih klubov.

Velike športne manifestacije naj bodo skrb vseh občinskih dejavnikov.

VLOGA DELOVNIH ORGANIZACIJ V TELESNI KULTURI

Delovne organizacije dajejo vse večja sredstva za potrebe telesne kulture. Vendar pa je ta podpora večkrat namenjena le kvalitetnemu športu, premalo pa množičnemu športu, rekreativnemu udejstvovanju delavcev in mladine. Ta odnos se bo spremenil, ko bodo občani — delavci (samoupravljanci) spoznali, da športna rekreacija ni sama sebi namen, ampak ima tudi produktivno vrednost. Zato je potrebno še naprej podpirati in razširjati:

— delavske športne izlete,

— izgradnjo rekreacijskih objektov,

— usmerjati ljudi v športno rekreacijo ob sobotah in nedeljah,

— odpreti delovno mesto strokovnjaka za telesno kulturo in rekreacijo (RLV, TGO),

— propagandno obveščanje o koristnem vplivu športa rekreativne dejavnosti.

Prihodnjič dalje

Nogomet

Zaključen je jesenski del tekmovanja nogometašev. V SCNL je prvo mesto zavzela enajstletica Fužinarja iz Raven na Koroškem s 17. točkami. Velenjski Rudar je pristal na 5. mestu s 13. točkami, medtem ko je ekipa Smartnega z vsega 4. točkami na zadnjem mestu.

V zadnjem kolu so Velenjčani igrali v Slovenski Bistrici proti Osankarici. Po gladki zmagi nad Smarčani so Velenjčani bili prepričani v popolni uspeh tudi v Bistrici. Kot že večkrat poprej, se jim je tudi tokrat podcenjevanje nasprotnika krepko maševalo in rezultat 2:1 za domačine to potrjuje.

Za Rudarja so igrali: Devič, Podofsteršek, Papež, Siter, Kabaklić, Hanžekovič (Majdak), Dragič, Blizjak, Vizovisek, Topčić, Pašić.

S takšnimi igralci kot jih ima Rudar si takšnih spodsrijajev, ki jih je letos bilo že več, ne bi smeli privoščiti. Če želimo, da bomo v Velenju imeli nogomet na nivoju slovenske lige, bo treba več skupnega dela in

ŠAHISTI PETI

Končano je tekmovanje v II. slovenski šahovski ligi — vzhod. Moštvo Velenja je v zadnji tekmi izgubilo z ekipo Zagorja s 3,5:4,5. Za Velenje je zmagal Ivan Mihelič, remizirali pa so Edo Lipnik, Boris Brešar, Rašo Sivka, Vinko Preložnik in Marko Stropnik.

Končni vrstni red II. slovenske šahovske lige — vzhod:

	točk
1. Ptuj	28
2. Slovenska Bistrica	27,5
3. Zagorje	22
4. Lendava	17
5. Velenje	17
6. Ljutomer	8,5

FERLEŽ PRVAK

Po uspehu v zveznem merilu je Karel Ferlež (AMD Velenje) dodal še naslov slovenskega prvaka v razredu do 875 ccm. Za slovensko prvenstvo so veljale štiri dirke — rally Gorenjske

Uspeh Velenjčanov

V okviru tekmovanja II. slovenske judo lige v Slovenski Bistrici so velenjski judoisti dosegli dvojno zmago. V prvem kolu so se srečali z ekipama Maribora in Impola.

Velenje II — Maribor II 4:3 (27:30)

Velenje II — Impol II 4:2 (40:17)

Za II. ekipo Velenja so nastopili — Simončič, Lapajner, Tušar, Hlastec, Benkač in Verko.

Dobri rezultati tekačev

Z jesenskim krosom za pokal »Dela« v Ljubljani se je končala atletska sezona. Na tekmovanju je sodelovala tudi številna ekipa Velenjčanov, ki so nastopili v vseh tekmovalnih kategorijah. Najbolje so se uvrstili člani na 5000 m — Marko Švent 8. mesto od 94. tekačev in ekipno 2. mesto. Med članicami je bila Darinka Ramšak 6. Pri mladincih je bil Miran Cas na 2500 m 10., ekipa pa je dosegla 6. mesto. Pri mladinkah se je najbolje uvrstila Marjana Hojan na 12. mesto. Mladinke in članice so tekle na progi dolgi 1000 m.

NOGOMETAŠI NA ODMOR

večja zavzetost posameznikov. »Zvezde« brez sijaja nam ne koristijo veliko.

Smarčani se kljub prizadevanju niso mogli umakniti od zadnjega mesta. V zadnjem srečanju so se pomerili s Kovinarjem iz Stor. V enakovredni igri so imeli nekaj priložnosti za uspeh, vendar pa je zmaga pripadala gostom z rezultatom 2:1 (1:0).

Ostali rezultati 11. kola: Olimp — Pohorje 3:0 (1:0); Dravinja — Steklar 0:1 (0:0); Dokležovje — Fužinar 0:1 (0:0); Slivnica — Peca 2:0 (0:0)

Fužinar	11	6	5	0	18:9
Steklar	11	6	3	2	24:14
Slivnica	11	5	4	2	12:10
Olimp	11	5	3	3	22:12
Rudar	11	6	1	4	21:15
Dokležovje	11	6	1	4	20:14
Kovinar	11	5	3	3	19:14
Pohorje	11	3	4	4	21:24
Dravinja	11	3	3	5	17:17
Osankarica	11	2	2	7	8:20
Peca	11	1	3	7	12:25
Smartno	11	1	2	8	6:26

ŠAHISTI PETI

Ekipe Ptuja in Slovenske Bistricе sta si priborili nastopanja v I. slovenski šahovski ligi.

Na zadnjem oktobrskem brzoturnirju je bil vrstni red naslednji:

	točk
1.—2. Boris Brešar in Janez Godec	11
3. Janko Osojnik	10
4. Ferdo Gorjanc	7
5. Ivan Drev	5,5
6. Ivan Mihelič	5
7. Mirko Brešar	—
8. Ivan Hojan	—

V. P.

Pa brez zamere...

Zadnje tedne mnogo bolj, kot je to sicer v navadi, govorimo o cenah. Res je vročih pogovorov o cenah nekoli-ko manj, ker so cene 29. oktobra, hočeš — nočeš, »zamrzile«. Kaže pa, da bi bilo dobro, da bi občutili hlad »zamrzne-nja cen« tudi trgovci, gostinci in drugi...

Zapisali bomo zgodbo, kot jo je te dni pripovedoval velenjski občan, B. V. Bil je v Delavskem klubu in naročil je, med drugim, narezek z 10 dkg ovske salame in 10 dkg vratovine. Ko so mu prinesli narezek na mizo, je vprašal, če so se držali njegovih želja. Odgovor je bil pritrdilen.

Kar zmrzilo pa je B. V. ko so mu narezek zaračunali, ki ga je veljal kar 30 din (tri stare tisočake). Protestiral je, zahteval je cenik, pa ni nič pomagalo. Ko je B. V. odhajal iz Delavskega kluba, si je mislil, da je v Paki verjetno enak narezek dražji. Ko pa se je v Paki pozanimal za ceno, je bil presenečen, saj bi tam veljal narezek z 10 dkg ovske salame in 10 dkg vratovine le 26 dinar-

jev (2.600 starih din).

B. V. je zgodbo o narezku iz Delavskega kluba povedal tudi tržnemu inšpektorju. Ta je ugotovil, da bi po obstoječih cenah lahko veljal takšen narezek v Delavskem klubu, čeprav sicer cenikov vidno ni izobešenih, največ 14 dinarjev (1.400 starih dinarjev). To je tržni inšpektor pozneje občanu B. V. tudi povedal.

Cez nekaj dni se je B. V. spet mudil v Delavskem klubu. Pričakovano je, da se mu bodo prizadeti vsaj opravičili, če mu že ne bodo vrnili razliko za preveč zaračunan narezek. Pa se je hudo zmotil. Ni bilo opravičila, pa čeprav je slišal par krepkih, zakaj se zanima za ceno narezka in zakaj zahteva cenik. (»Toliko stane in me drugo nič ne briga«, mu je med drugim dejala oseba, ki mu je stregla), niti vrnjenih preveč zaračunanih 16 dinarjev.

Zgodbo smo zapisali tako, kakor jo je povedal občan B. V. Če bo kdo iz Delavskega kluba Velenje s tem prizadet, naj ne zameri...

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega moža, očeta, brata, deda in pradedu

VINKA KNEZA

se iskreno zahvaljujemo sosedom, sorodnikom, prijateljem, znancem in koroškim borecem, ki so ga v tako velikem številu spremili na zadnji poti, mu poklonili vence in cvetje. Zahvaljujemo se zdravnikom in strežnemu osebju bolnišnice v Topolšici dr. Pušniku in dr. Roglju ter velenjskim zdravnikom za nesebično pomoč ter skrb med boleznijo. Še posebej pa se zahvaljujemo pevskemu zboru in godbi na pihala za ganljive žalostinke ter govornikom za v srce segajoče in resnično občutene poslovilne besede.

Zalujoči: žena Lojzka, hčerke Poletka in Jožica z družinama ter Mari; sinovi Feri, Vinko, Žani in Robert z družinami; sestra Rezi-ka, rejnec Franci ter ostalo sorodstvo

17. novembra ob 13. uri se je v naselju Paka na cesti II. reda Velenje—Slovenj Gradec pripetila prometna nesreča, v kateri je izgubil življenje 20-letni ANTON ZERDONER iz Lipja 14. Proti Slovenjgradcu je vozil tovornjak s prikolico avstrijske registracije St 32-810 HANS-ADOLF WINDL iz St. Stefana. Ko je pripeljal v naselje Paka, je na preglednem desnem ovinku prehiteval mopedista. Pred tem je mopedista opozoril z zvočnim signalom. Zerdoner je zavozil preveč levo in z mopedom zadel sprednji del prikolice, zato je omahnil pod zadnje kolo, ki mu je zdrobilo glavo.

ŠPORT ŠPORT

Pretepi vsak dan

Prebivalci ob Celjski cesti se vedno bolj pritožujejo nad nemiri v nočnih urah. Gre za razgrajanje in pretepanje med gosti, ki se pogostokrat močno napijejo v gostišču Majde Kotnik in vinjeni odhajajo na ulico. Od pristojnih organov smo izvedeli, da so zadnji čas v tem gostišču pretepi na dnevnem redu. Gostilničarka pa je sama večkrat prosila miličnike za posredovanje.

Vzrok, da je prišlo v noči od nedelje 15. na ponedeljek 16. novembra do krvavega obračuna na Celjski cesti, je brez dvoma prekomerno popivanje v gostišču Kotnikove. Ze pred

21. uro sta se v gostilni prepirala 24-letni Abdij Begič, brez stalne zaposlitve in Salim Šarčević. Zatem pa se je začelo na ulici lažje pretepanje v katerem se je vmešal 28-letni Vegradov delavec Fadida Smajilović in, kot je kasneje sam povedal, hotel miriti. Pri tem pa se ga je lotil Abdij Begič in ga z žepnim nožem zabodel v hrbet pod levo lopatico. Begič je po tem dejanju pobegnil, Smajilovića pa so prepeljali v celjsko bolnišnico.

V ponedeljek, 16. novembra ob 21.20 uri pa so dežurnega miličnika obvestili, da se v gostišču Majde Kotnik spet te-

pejo. Takoj sta med pretepanja-jočimi posredovala dva miličnika in jih pomirila. Najbolj nasilen pa je bil 22-letni Nuraga Zukić, ki je zaposlen v rudniku lignita. Ko sta ga hotela miličnika zavoljo njegove agresivnosti odpeljati na postajo milice se je uprl in s sponko hladnega pasu udaril po glavi miličnika. Ker se je uprl sta miličnika uporabila gumijevko in Zukića končno umirila ter ga do iztreznitve odpeljata na postajo milice.

Nusaga Zukić pa se bo moral za svoje dejanje zagovarjati na občinskem sodišču.

Naj ob teh dveh pretepih zapišemo, da morajo gostilničarji sami skrbeti za red in mir. Očitno pa se gostilničarka tega ne zaveda, ker drugače ne bi bili pretepi skoraj vsakdanje dejanje v njenem gostišču.

RAZPIS

Komisija za volitve in imenovanja skupščine občine Velenje razpisuje po 213. členu statuta občine Velenje in 59. členu pravilnika o samoupravljanju in delovnih razmerjih v upravi skupščine občine Velenje, s prvim odstavkom 33. člena in 152. člena temeljnega zakona o delovnih razmerjih (Uradni list SFRJ št. 12/70) prosto delovno mesto

tajnika skupščine občine Velenje

Kandidat mora imeti razen pogojev iz 23. člena zakona o samoupravljanju delovnih ljudi v upravnih organih v SR Sloveniji (Ur. l. SRS št. 20/65) še:

- visoko strokovno izobrazbo pravne smeri
- 4 leta delovnih izkušenj
- strokovni izpit.

Kandidati naj se prijavijo v 15. dneh po objavi tega razpisa komisiji za volitve in imenovanja skupščine občine Velenje. Prijavi je treba priložiti dokazila o izpolnitvi pogojev in kratek življenjepis z opisom dosedanjih zaposlitev.

Komisija za volitve in imenovanja skupščine občine Velenje

RAZPIS

Komisija za volitve in imenovanja skupščine občine Velenje razpisuje v skladu s skupščino občine Mozirje po prvem odstavku 43. člena Temeljnega zakona o sodiščih splošne pristojnosti (Uradni list SFRJ št. 7-82/65) in po 13. in 24. členu zakona o sodiščih splošne pristojnosti (Uradni list SRS št. 20-220/65) prosto mesto

sodnika občinskega sodišča v Šoštanj

Kandidati, ki izpolnjujejo z zakonom predpisane pogoje naj se prijavijo v 30. dneh po objavi tega razpisa v Uradnem listu SRS komisiji za volitve in imenovanja skupščine občine Velenje in predložijo potrebna dokazila.

Komisija za volitve in imenovanja skupščine občine Velenje

NESREČE

UMRLA V BOLNISNICI

Pred avtobus celjskega Izletnika, ki ga je vozil JANEZ MAROLT, je skočila FRANCISKA REDNAK iz Raven pri Soštanju. Nesreča se je zgodila v Pesju, ko je Rednakova z leve strani pritekla na cesto in pred avtobus. Ponesrečenko so odpeljali v celjsko bolnišnico, kjer je nekaj ur po nesreči umrla.

VOZIL BREZ VOZNIŠKEGA DOVOLJENJA

Dne 11. novembra ob 18.30 uri je ANTON BOROVIK iz Konovega št. 18 vozil neregistriran traktor in ni imel prizganih luči. Na cesti proti Konovem je v nepreglednem ovinku pripeljal prav tako z neregistriranim mopedom JOZE ZABUKOVNIK, doma iz Konovega št. 17 in se zaletel v traktor. Mopedist je pri nesreči dobil hujše poškodbe in so ga odpeljali v celjsko bolnišnico. Vozil je brez voznškega dovoljenja.

POŠKODOVANA KOLESAR-KA

ANGELA SEŠEL iz Velenja, Slandrova 11, je na cesti iz Cirkovce proti Hrastovcu padla s kolesom in se tako hudo poškodovala, da so jo odpeljali v bolnišnico, kjer je še sedaj v kritičnem stanju. Kolesarka zaradi slabih zavor ni izpeljala desnega ovinka in je padla po cestišču.

NEPRAVILNO ZAVIJANJE

Po Koroški cesti v Velenju se je 11. novembra ob 6.35 peljal z mopedom CE 65-608 VINKO MALOVRH. V križišču s Celjsko cesto pa je zaradi prehitvevanja in nepravilnega zavijanja v desno zadela kolesarko IRENO VODEB, ki je imela na kolesu še otroka in sta oba padla. Kolesarka si je lažje poškodovala desno koleno, Malovrh pa je odpeljal naprej.

TRČIL V MOPEDISTA

Pri kinu Svoboda v Velenju, je 9. novembra ob 14.10 IVAN KATIČ iz Soštanja, Partizanska 1, prehitel avtomobil, ki je stal na skrajni desni strani cestišča. Nasproti mu je pripeljal mopedist IVAN SOVIČ iz Raven 43. Pri trčenju je dobil mopedist poškodbe na kolenu leve noge in je bil odpeljan v celjsko bolnišnico. Na obeh vozilih je škoda za ca. 15.000 dinarjev.

NEPREVIDNOST

BLAGOJE SPIROVSKI iz Celja, Trubarjeva ulica 54, je vozil avtobus 29. oktobra na relaciji Celje-Velenje. Na postajališču v Prelogah je ustavil avtobus, vendar potnik FRANC STUCIN ni izstopil, ampak je po nekaj metrih vožnje odprl vrata in izskočil. Pri tem si je zlomil levi kolko.

PO NESRECI UMRL

Dvanajst dni po nesreči je v celjski bolnišnici umrl EDO LAMOT iz Lipja pri Velenju. Zdravniki so se 12 dni borili za njegovo življenje, vendar je bilo vse zaman.

Lamot je dobil hude telesne poškodbe pri prometni nesreči v Saleku. 4. novembra je vozil motorno kolo proti Velenju, podrl pa ga je avtomobilist Ivan Kompan iz Soštanja, ko je prehitel tovornjak.

MAI oglasi

PREKLICI

- Veljavnost plačilnih kartončkov RLV preklicujejo: Franc Jerič, Podgorje 21, številko 31; Ignac Kuhar, Celjska cesta 76, številko 233 in Jože Pečnik, Kersnikova 4, Velenje, številko 283.

- Preklicujem polovico karte za premog na ime Franc Jerič, Podgorje 21.

STANOVANJA

- Mlad intelektualec išče opremljeno sobo s centralno kurjavo. Plača dobro. Naslov v uredništvu.

PRODAM

- Prodajam dobro ohranjen avtomobil DKW 1000 S. Cena 10.000 din. Bračić, Bračićeva ulica 3, Velenje.

IZGUBLJENO

- Od zdravstvenega doma do trgovine Beko sem izgubila 23. novembra dve zlati zapeljanci. Najditelja prosim, če jih vrne Majdi Drev, Jenkova 5, Velenje.

RAZNO

- V varstvo sprejem otroka za 8 ur. Marija Svečko, Celjska cesta 73 a, Velenje.

- V dopoldansko varstvo sprejem otroke — najraje dojenčke. Naslov v uredništvu.

ZADNJE vesti

TEČAJ ZA SOFERJE AMATERJE

24. novembra se je pričel tečaj za soferje amaterje v Smartnem ob Paki. V tečaj se je prijavilo dovoljno število kandidatov. Da bo tečaj uspel, smo trdno prepričani, saj so pred kratkim opravili potrebne izpite kar štirje inštruktorji in to z res lepimi uspehi.

PREMALO GRADBENIH DELAVCEV

Te dni je bila v Velenju razširjena seja medobčinskega odbora sindikata delavcev gradbenih dejavnosti Celje. Na seji so poslušali najprej informacijo o SGP Vegrad Velenje, zatem pa so podrobneje spregovorili o pomanjkanju gradbenih delavcev ter o kadrovanju novih za prihodnje leto. Govorila pa je bilo tudi o nalogah medobčinskega odbora sindikata delavcev gradbene dejavnosti Celje v zvezi z izvajanjem stališč slovenskih sindikatov.

POROKE

- Anton MOTOH, roj. 1948, električar iz Celja, Muzejski trg 4 in Margareta BREZLAN, roj. 1950, frizerka iz Skal št. 32
- Ivan Viktor CESAR, roj. 1937, elektrotehnik iz Velenja, Partizanska c. št. 1 in Stefanija KUGONIC, roj. 1937 ekonomski tehnik iz Velikega vrha št. 11
- Francišek GORSEK, roj. 1941, uslužbenec iz Velenja, Tomšičeva c. št. 32 in Helena ČERČE, roj. 1940, uslužbenka iz Slovenj Gradca
- Matija GUSTIN, roj. 1940, mizar iz Velenja, Jenkova c. št. 3 in Jožica SINIČ, roj. 1950, emajlirka iz Velenja, Jenkova cesta št. 3
- Drago UPLAZNIK, roj. 1949, rudar iz Velenja, Jenkova c. št. 6 in Ivanka CVETKOVIČ, roj. 1949, natakarica iz Velenja, Jenkova c. št. 6
- Ernest KOVAC, roj. 1944, uslužbenec iz Velenja, Celjska c. št. 49 in Silva GORJUP, roj. 1949, trgovska pomočnica iz Skal št. 112
- Valentin MIKELN, roj. 1945, delavec iz Velenja, Saleška c. št. 19 in Elica SKERJANC, roj. 1942, delavka iz Velenja, Saleška c. št. 19
- Rafael PLAZL, roj. 1948, strojni ključavničar iz Velenja, Skale št. 60 in Pavla JAN, roj. 1950, delavka iz Skal št. 60
- Jože LINDNER, roj. 1949, rudar iz Velenja, Stanetova c. št. 55 in Silva PETRE, roj. 1950, gospodinja iz Velenja, Stanetova c. št. 55
- Srečko JAVORNIK, roj. 1947, rudar iz Velenja, Jenkova c. št. 15 in Ida KOHNE, roj. 1953, delavka iz Skal št. 122
- Slavko BRGLEZ, roj. 1949, serviser iz Velenja, Prešernova cesta št. 7 in Metka POLAK, roj. 1951, šivilja iz Družmirja št. 73

RADIO KLUB

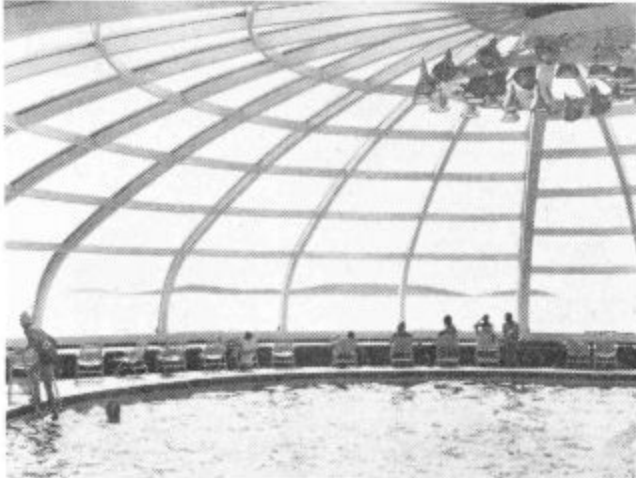
Pri Ljudski tehniki v Smartnem ob Paki so pred kratkim ustanovili radio klub. Kupili pa so že tudi sprejemno oddajno radijsko postajo. Z delom bodo pričeli v kratkem.

JAVNA RAZSVETLJAVA

Po drugih krajih občine, kjer imajo javno razsvetljava, gore luči vso noč, pri nas v Smartnem ob Paki pa žal ravno takrat ne, ko bi vsem onim, ki odhajajo na delo, to koristilo. Ob jutrih, ko se vozijo delavci s prvimi vlaki na delo v Velenje in Celje, pa vlada »egiptovska« tema. Težave bodo šele takrat, ko bo zapadel sneg, pa ljudje ne bodo videli niti za ped naprej, ko bodo hiteli na vlak. Želimo in zahtevamo, da se prižigajo luči takrat, ko nastane tema, ugasnejo pa takrat, ko se prične delati dan. Mislimo, da imamo iste pravice kot ostali občani. Ali ne?

SMIRTI

- Franc POLAK, kmetovalec iz Drenskega rebra št. 28, star 60 let
- Ivan SACKSCHYB, upokojenec iz Vrčja št. 26, star 77 let
- Martin TEPES, upokojenec iz Zagaja pod Bočem št. 11, star 80 let
- Leopold PLEVNIK, kmetovalec iz Črnohlce št. 28, star 69 let
- Ljudmila JURKOSEK, upokojenka iz Celja, Prešernova c. št. 14, stara 57 let
- Janez PRAH, kmetovalec iz Mlač št. 28, star 64 let
- Marija LUBEJ, upokojenka iz Prožinske vasi št. 70, stara 61 let
- Janez SPILEK, upokojenec iz Planine št. 2, star 66 let
- Marija STROPNIK, gospodinja pomočnica iz Zavodnje št. 38, stara 82 let
- Ana PERGER, upokojenka iz Soštanja, Askerčeva 3, stara 68 let
- Ivana ARNSEK, invalidska upokojenka iz Velenja, Koroška c. št. 60, stara 51 let
- Marija LETONJE, upokojenka iz Paške vasi št. 20, stara 77 let
- Mihael SKORNSEK, delavec iz Gabrk št. 3, star 45 let
- Marija SKRUBA, upokojenka iz Soštanja, Heroja Serčerja št. 2, stara 70 let
- Helena KRAJNC, upokojenka iz Soštanja, Tekavčeva 1, stara 82 let

SPOMENIK NA KOZARI — Od 49 prispelih del za idejno rešitev spomenika na Kozari, je bilo izbrano delo Dušana Džamonje. Spomenik bo postavljen na Mrakovici, najvišjem vrhu Kozare. Izdelan iz kovine in visok 33 metrov bo viden iz večjega dela Bosanske Krajine in Posavine. Na sliki Dušan Džamonja z maketo spomenika.

KOPANJE TUDI POZIMI — Hotel Andriatik v Primoštenu ima najatraktivnejši zimski plavalni bazen na Jadranu. Okrogli bazen, pokrit s stekleno kupolo in ograjen s steklenimi zidovi, pričara ambijent prostranosti morja. Zato ni čudno, da ob vsakem letnem času privlači številne domačine in tuje goste.

SKUPNI POČITEK — Fotoreporter Jurij Somov je izbral za razstavo umetne fotografije tole fotografijo. Sodeč po sliki sta moški in nilski konj enako lena ali izmučena in ne predstavljata eden za drugega nevarnost. Izgleda, da sta našla najprimernejši način, da v miru preživita prosti čas, nemotena od ostalega sveta.